

ZPRAVODAJ ŠRÁMKOVY SOBOTKY

3 KVĚTEN/ČERVEN 2015
52. ROČNÍK
15 Kč

59. ŠRÁMKOVA SOBOTKA ZAČÍNÁ 4. ČERVENCE STAŘÍ MISTŘI ANEB KOUZLO LITERÁRNÍHO ŘEMESLA

Zpravidla o prvním prázdninovém víkendu do našeho města přijždějí jeho dočasní obyvatelé – účastníci festivalu českého jazyka, řeči a literatury. Tentokrát se termín setkání posunuje, protože ve školách naposledy zazvoní až v úterý 30. června. 59. Šrámkova Sobotka se tedy uskuteční ve dnech 4. – 11. července.

Sobotecký festival patří k nejstarším kulturním akcím svého druhu v naší zemi. Příprava každého ročníku letního festivalu začíná v září. Přípravný výbor festivalu se pravidelně setkává, stanoví téma daného ročníku. Od něho se pak odvíjí program. Se zajištěním festivalu souvisí i domlouvání ubytování, stravování, reklama, propagace. V letošním roce došlo ke zprovoznění e – shopu na webových stránkách festivalu. Zájemci si sami navolili do košíku, co požadovali. Samozřejmě, jako každá nová věc, i tato se neobešla bez drobných chybiček, které jsme se snažili v průběhu přihlašování účastníků odstranit. Děkuji kolegům za jejich odvedenou práci a účastníkům za shovívavost a trpělivost.

Není žádným tajemstvím, že mnohých „Sobotáků“ se festival nijak nedotkne – jde zkrátka mimo ně, jsou mezi námi i tací, kterým z nějakého důvodu vadí a při pouhém pomyslení na něj jim „naskakuje husí kůže“. Naštěstí je nás víc, kterým ten mimořádný týden vůbec nevadí. Naopak. S upřímnou radostí nové dočasné obyvatele, kteří se za ta léta stali našimi známými, přáteli opět po roce mezi sebou uvítáme.

Dovolte mi nyní malou „ochutnávku“ z pestrého programu festivalu.

Festival začneme v sobotu na zámku Humprecht koncertem pěveckého sdružení PELE MELE QUINTET z Mariánských Lázní a budeme pokračovat sérií koncertů na zahradě Šrámkova domu, kde nám zahraje například kapela Už jsme doma. Jako každý rok se uskuteční v kostele sv. Maří Magdaleny koncert duchovní hudby v

ném domě, scénář připravil pan Ing. J. Jindra, NEMALUJ ČERTA NA ZEĎ – poetické pásmo z textů básníka Jiřího Žáčka, který se v letošním roce dožívá významného životního jubilea. Samozřejmě nebudou chybět divadelní představení. Divadlo Feste pohlíží na problém alkoholismu mimo jiné zrakem dětí, které vyrůstají v rodinách

alkoholiků. Velice rádi jsme zařadili do festivalového programu výsledek celoroční práce členů Klubu přátel Evy Zahradníkové – VEČER S DETEKTIVKOU ANEB VRAH JE ZAHRADNÍK v režii Lady Blažejové.

K 600. výročí upálení Mistra Jana Husa vystoupí Alfred Strejček spolu se Štěpánem Rakem v komponovaném pořadu KONCERT PRO MISTRA JANA. Významné 100. výročí oslaví dílo Fráni Šrámka – LÉTO, drama, které mělo premiéru v r. 1915 v Národním divadle a my toto výročí oslavíme promítnutím jeho zfilmované verze. Proběhnou autorská čtení, rozhlasové hry, přednášky, semináře. Nebudou chybět ani výstavy – v Šolcově statku – v Lapidáriu bude zahájena výstava Heleny Samohelové – Plastiky a v Galerii Karla Samšiňáka - Grafika - Adolfa Borna. V Městské knihovně Fráni Šrámka a v Galerii Na schodech bude během léta ke zhlédnutí výstava kreseb malířky a spisovatelky Dany Raunerové. Festival se koná pod dlouholetou záštitou Rady Královéhradeckého kraje a za podpory Ministerstva kultury ČR. Chtěla bych Vás, čtenáře Zpravodaje a sobotecké občany, srdečně pozvat na kulturní pořady, které nám tento výjimečný týden poskytnete.

Pavína Havlová

přednesu SAXVORK QUARTET: AVE MARIA. Čekají nás literární pořady, např. MILOSTNÁ LYRIKA VÁCLAVA ŠOLCE V TÓNECH SAXOFÓNŮ – pásmo poezie s hudebním doprovodem v básníkově rod-

OBSAH

RADNICE INFORMUJE 3

VĚSTNÍK

Sloupek šéfredaktorky 5

Soubor článků o reinkarnaci hry 6

Plačící satyr

Květen 1945 10

Z kroniky města 10

Výročí narození prof. Hejnové 11

Koncerty sboru Stojmír-Bendl 12

Výstava krojů 13

Vítání ptačího zpěvu 14

KNIHOVNA

Prázdninový provoz 15

Do Sobotecké knihovničky 15

Knižní novinky 15

Kniha o dřevěných stavbách 16

ŠKOLNÍ STŘÍPKY

Ohlédnutí za rokem ZUŠ 16

60. výročí CHKO 17

Literární exkurze 17

Úspěch v pěvecké soutěži 17

Beseda s Karolem Bílkem 18

Kus dřeva ze stromu 18

Okresní kolo dětské scény 19

Navštívili jsme balet 19

Florbalová liga 19

McDonald's cup 21

JEZDECKÝ KLUB 22

KULTURNÍ TRADICE

Kulturní kalendář 23

Slavíci v Sobotce 23

Nové vydání knihy Kdo je kdo
v dějinách Sobotecka 23

SPOLEČENSKÁ OZNÁMENÍ

Blahopřejeme 24

Poděkování 24

Jubileá 24

Opustili nás navždy 25

59. Šrámkova Sobotka 26

Kulturní a společenské akce 28

Věra Bočková s diplomem za postup v dětské scéně

Semtinská lípa a její nástupkyně. Foto. z archivu Ing. J. Jindry

Ústřední dvojice hry Plačící satyr. Anna Linhartová (Ančka) a Jan Štastný (Jiří Zloch).
Foto: Viktor Kronbauer, Divadlo na Vinohradech

RADNICE INFORMUJE

OPRAVA ZDRAVOTNÍHO STŘEDISKA

Delší dobu ohlašovaná rekonstrukce zdravotního střediska začala v dubnu opravou kamenných soklů a pískovcového portálu, kterou provádí kameník Jiří Číhal z Turnova a ve stejnou dobu začala i oprava střechy budovy, kterou realizuje pan Petr Rulc ze Sobotky. Sanace kamenických prvků byla vysoutěžena za cenu 352 152 Kč a výměna krytiny za cenu 1 412 879 Kč včetně DPH. Obě dvě akce budou ukončeny na přelomu června a července, ve chvíli, kdy

už bude na budově probíhat to nejpodstatnější – tedy výměna oken a následné zateplení obvodového pláště a půdy domu. Tuto akci bude realizovat firma EMH Stavební CZ s.r.o. za cenu 7 932 813 Kč včetně DPH. Připomínáme, že zateplovat se bude celá budova včetně rehabilitace, budou vyměněna všechna okna a dveře a fasádě se z části navrátí její původní secesní členění (jedná se o budovu z roku 1910). Město na akci získalo dotaci z 60. výzvy Operačního

programu životní prostředí v celkové výši 4 964 030 Kč. Termín dokončení je na konci října letošního roku. Provoz zdravotního střediska bude z části omezen, termíny uzavírek jednotlivých ordinací jsou zveřejněny přímo ve středisku a na webu města. Podstatnou informací je i to, že náklady na vytápění zdravotního střediska by měly klesnout o cca 50%.

OPRAVA FASÁDY DOMU ČP. 6 NA NÁMĚSTÍ

Rohový dům čp. 6 na soboteckém náměstí, který je kulturní památkou, prochází v posledních třech letech postupnou rekonstrukcí. Po výměně střešní krytiny v letech 2012-

2013 a výměně oken v roce 2014 se v květnu začalo s obnovou fasády severní klasicistní části domu směrem do náměstí a Boleslavské ulice. Akci realizuje firma Durango s.r.o. z Liberce, která

v minulosti opravovala Šolcův statek nebo roubený Gansův dům na náměstí. Oprava byla vysoutěžena za 1 067 548 Kč včetně DPH a měla by skončit v září.

RESTAUROVÁNÍ MARIÁNSKÉHO SOUSOŠÍ NA NÁMĚSTÍ

Dominanta středu náměstí – Mariánské sousoší bylo restaurováno naposledy v roce 1995 a je ve špatném stavu, mj. i po útoku vandalů v roce 2013. Přestože s penězi na jeho opravu nebylo při sestavování letošního rozpočtu počítáno, město se rozhodlo opravu letos provést a to nejen z výše uvedených

důvodů, ale i proto, že oprava fasády čp. 6 bude realizována za nižší cenu, než se předpokládalo a ušetřené peníze bylo nejjednodušší investovat do opravy další kulturní památky. Tomu nahrával i fakt, že se obě opravy uskuteční za finanční podpory Programu regenerace ministerstva kultury v celkové výši 565 000

Kč. Barokní sousoší, které kromě plastiky Panny Marie tvoří sochy svatých Václava, Vojtěcha, Prokopa a Jana Nepomuckého a pochází z roku 1747, bude v průběhu léta a podzimů restaurovat MgA. Ondřej Sklenář z Lužan za cenu 388 782 Kč.

VÝMĚNA OKEN STARÉ BUDOVY ZÁKLADNÍ ŠKOLY

Další výraznou investicí, která byla roky odkládána, je výměna oken staré budovy základní školy. Stávající okna jsou zhruba 50 – 60 let stará, vůbec netěsní, zatéká jimi do tříd a v mnoha případech nejdou ani otevřít. Od 22. 6. do 3. 8. bude vyměněno všech 136 oken ve staré budově a navíc bude zateplen celý půdní prostor, čímž dojde k další úspoře energie na vytápění. Kro-

mě tepelných úspor přinese zasklení trojsklem nižší insolenci v letním období (menší přehřívání) a v neposlední řadě dojde k velkému skoku ohledně akustických vlastností oken. Z pěti došlých nabídek na realizaci této veřejné zakázky podala nejnižší nabídkovou cenu ve výši 2 919 731 Kč vč. DPH firma OKAYPLAST s.r.o. ze Sobotky. Nová okna budou plastová, v modré barvě do exteriéru, v

bílé do interiéru, členěná do tvaru písmene „T“ (jak tomu bylo původně). Pro větrání třídy během vyučovací hodiny tak budou k dispozici i horní sklopné díly pro účel průběžného větrání bez toho, aby křídlo překáželo. Okna budou z vnitřní strany opatřena novými parapety a žaluziemi.

SKULPTURA DŮM POD PŮLMĚSÍCEM V MĚSTSKÉM PARKU

Stavba italského umělce Claudia Parmiggianiho v zadní části městského parku bohužel za téměř čtvrtstoletí, co zde stojí, zchátrala takovým způsobem, že je z ní poloviční ruína, jakési kuriózní, polozapomenuté cihlové zdi, o kterých se neví, proč tu vlastně jsou. Proto není od věci si příběh této skulptury ve stručnosti připomenout.

V roce 1990 díky dobšickému chalupáři a tehdejšímu velvyslanci Československa ve Francii Jaroslavu Šedivému navštívil Sobotku Claudio Parmiggiani, kterého při procházce městem nadchnul kouzelný výhled z parku na Humprecht.

O rok později – 19. října 1991 byla v městském parku za účasti představitelů města, MUDr. Ivana Kafky, Karla Ouředníka i mnoha dalších hostů slavnostně odhalena Parmiggianiho skulptura „Casa sotto la luna“ (Dům pod půlměsícem). Stavba sestávající se ze tří soustředných kruhů protnutých otvorem ve tvaru maltézkého kříže byla postavena ze 7000 pálených cihel jako součást Parmiggianiho uměleckého projektu Une sculpture, jehož výsledek není nikdy možné spatřit v celku. Stavbám je společný použitý materiál, jímž je pálená cihla. První část, která představuje sever, byla postavena roku 1975 v Collebeatu u Brescie v Itálii a pojmenována Clavis – Klíč. Druhá skulptura, nazvaná Pietra – Kámen, vznikla v roce 1983 na Fisher's Island na Nilu v Egyptě a symbolizuje jih. Třetí v pořadí

byla Torre – Věž, která stojí od roku 1989 u zámku Saint-Géry u Albi na řece Tarn ve Francii a znázorňuje západ. Sobotecká skulptura Casa sotto la luna – Dům pod půlměsícem představuje východ a celé dílo uzavírá. Tečkou za celým dílem lze považovat nápis Siate Misteriosi – Buďte tajemní, který korunoval vršek stavby.

Stavba na okraji ovocného sadu s jedinečným výhledem na Humprecht lákala v průběhu 90. let mnohé návštěvníky města právě svojí tajuplností. Po pročištění parku a vytvoření okružní cesty na konci 90. let se skulptura zčásti odtajnila a začal na ní být více viditelný zhoršující se technický stav. Autor zřejmě příliš nepočítal se zdejším klimatem (zbývající stavby jsou umístěny ve Středomoří), takže vrchní část stavby je působením mrazu výrazně poničena a ani použitý materiál nebyl v prvotřídní kvalitě. Dům pod půlměsícem v roce 2015 je smutnou, rozpadající se stavbou, která ztratila své kouzlo a navíc vejít dovnitř lze jen na vlastní nebezpečí. Zastupitelstvo města proto stálo před volbou – buď stavbu nechat dožít, případně ji z bezpečnostních důvodů zbourat, anebo ji zachránit jako součást novodobé historie města.

Všech patnáct zastupitelů se rozhodlo pro druhou variantu. Ta spočívá v tom, že v průběhu června bude stavba zbourána, vzniknou nové betonové základy s hydroizolační vrstvou, na které se z kvalitních lícových ci-

hel postaví kopie původní stavby. (Autor se ke svému dílu staví tak, že ho v rámci výše zmíněného projektu vytvořil a jeho další osud ho už nezajímá). Vedení města se podařilo dohodnout s výrobcem kvalitních lícovek (cca 7000 ks), který dodá materiál za dotovanou cenou a stavbu pojme jako svoji promo akci. Pokusíme se dojednat i obnovu nápisu na koruně stěny. Realizaci zajistíme místními řemeslníky za našeho každodenního dohledu. Práce bude postupovat dle možností počasí (nelze zdít za deště). Celá investice nepřesáhne 250 000 Kč a mohla by být dokončena do 22. srpna, kdy začíná Sobotecký jarmark. Město poté může znovuobnovené dílo použít na propagačních materiálech města jako zajímavý turistický cíl (v parku bude instalována informační tabule) a po následných úpravách okolí ho bude nabízet jako místo pro svatební obřady.

Závěrem je nutné dodat, že si samozřejmě uvědomujeme skutečnost, že park není vyřešen pouhou přestavbou skulptury. V rámci jeho celkové revitalizace je ale asi v pořádku, že začneme tímto počinem. Ohledně celkové plochy parku bychom chtěli otevřít diskusi nad jeho způsobem využití, z které mohou vyplynout některé podněty do plánů na úpravu tohoto veřejného prostoru. Pro začátek bychom začali zamezením venčení psů v tomto prostoru, které s sebou nese nutné znečištění.

VÝHLEDOVĚ PARKOVÁNÍ NA NÁMĚSTÍ

Mnoho let se občas diskutuje nutnost opravy a kultivace náměstí. V tomto směru jsme již zahájili některé přípravné kroky směřující k podkladům pro vytvoření studie záměru s následným řádným projednáním s veřejností. Pokud však na konkrétní veřejný prostor klademe nemalé požadavky ohledně

jeho výsledné podoby, pokládáme za normální dát šanci tomuto prostoru také si na sebe lehce přivydělat. Takže zpoplatnění parkování na náměstí vnímáme jako oprávněný nástroj pro tvorbu alespoň části finančních prostředků na jeho celkovou přestavbu, ale i budoucí údržbu.

Cílem není zbytečně otravovat tímto systémem místní obyvatele. Předpokládáme například možnost nákupu celoročních parkovacích karet za rozumnou cenu vydaných na konkrétní SPZ. Předpokládáme odladění modelu (sazby, způsob výběru, řešení neplacení, doba výběru v rámci dne i roku, ...) a jeho násled-

né odzkoušení na prahu příští sezóny, aby tak byl po vyhodnocení zkušební doby případně upraven a připraven ke spuštění před letním obdobím 2016. Je to věc, kterou bude nutné vyřešit samozřejmě i

legislativně (vyhláška připravená v koordinaci s příslušným ministerstvem a schválená následně zastupitelstvem).

Předpokládáme, že tato věc vyvolá řadu emocí. Vážíme všechna pro

i proti. Berte tedy tuto věc jako možný výhled, nad kterým bude ještě nutné zapracovat.

KOMUNIKACE

Město Sobotka startuje svůj profil na FB (<https://www.facebook.com/MestoSobotka>). Poděkování za jeho přípravu patří Janu Tomsovi, který svojí vytrvalostí přesvědčil dva zatvr-

zelé neuživatele. V současné době se na to oba díváme jako na efektivní komunikační nástroj, který má pro nás potenciál nejen jako informační kanál. Cenné jsou pro nás možnosti v podobě

anketního dotazování veřejnosti a získu zpětné vazby ke konkrétním problematikám.

*Ing. Lubor Jenček, starosta
Bc. Jan Janatka, místostarosta*

VĚSTNÍK

CO JEŠTĚ ŘÍCI!?

SLOUPEK ŠÉFREDAKTORKY

Jsou dny před i po vydání Zpravodaje, jsou události v nich, které snad nebyly či víme, že už nebudou tak důležité, aby články o nich vstoupily do časopisu. A přesto zaslouží víc než pár suchých slov až někde vzadu na obálce. Jsou i zprávy o tom, proč a co bylo a bude a souvisí s časopisem. A ten chce být co nejbliž dění a provádět sběr názorů a mít radost, že lidé nám píší.

Aby se nezapomnělo! Dne 27. května 2000, postihlo Český ráj velké neštěstí a vznikla velká skvrna na jeho kráse právě v našem okolí. Je to 15 let, kdy odpoledne náhlá vichřice strhla Semtinskou lípu. Bylo o ní psáno hodně krásných básní a statí, vědecké studie, nesčíslněkrát byla malována, obrovitá krasavice našeho kraje. Obřadné a velké panychidy v jubilejních letech 2001, 2005 a 2010 organizoval a moderoval ing. J. Jindra spolu s baráčníky. První dvě jubilea u torza stromu, desetileté jubileum – když už i torzo bylo poničeno požárem – v sále spořitelny. Účastnil se ministr, poslanci, přednostové okresů, přišel zpívat televizní režisér, písničkář a kytarista Bedřich Ludvík. Tak slavný to byl strom. Co z něho zbylo? Když se jeho zelené ruce už začaly vztahovat k oblakům, zničili vše, troufám si říci, vandalové. Teď – po 15 letech, tam už zbyl

jen odřezaný obrovský pařez, částečně zakrytý zemí. Zbylo tam několik jejich potomků, kteří do krásy své matky mají ještě příliš daleko. Neměli bychom ale zapomenout, že tam tlouklo jedno ze srdcí Českého ráje. To jsem chtěla připomenout.

A co ještě? MKS uspořádalo výstavu fotografií ze dnů osvobození roku 1945. Přenesla se do prostoru Městské knihovny F. Šrámka a Galerie Na schodech, co nevidět končí. Ale fotografie zachováme pro budoucí fotografický archiv města, který chceme založit. Už máme velice kvalitní fotografie Miloslava Bureše z vernisáže, uspořádané koncem minulého roku v knihovně. Je v Sobotce řada sběratelů pohlednic i snímků, o mnohých víme, ale jistě jsou i další. Byla bych ráda, kdyby své adresy, kontakty poskytli u nás v infocentru, neboť se chystáme svolat jednání ke společnému cíli.

Dětský den – 24. května 2015 v krásném prostředí soboteckého koupaliště za přítomnosti dravých ptáků a ukázky sokolníka, dětské loutkové pohádky – spoluorganizovalo MKS Sobotka, Spolek Bendl, Mateřské centrum Ťapík. Nenašel se nikdo, kdo by k této akci napsal článek a to je ten případ, kdy je zde na místě poděkovat všem

aktérům, kteří nezištně vyplnili celé odpoledne pro radost soboteckých dětí. Proto dík patří paní Zdeně Badové a jejím pomocnicím z centra Ťapík, dětem ze Sokola a jejich vedoucím, Studiu Šrámkova domu a paní Ladě Blažejové, soboteckým mažoretkám "Lentilky" a paní Květě Šourkové.

V tomto čísle časopisu se dozvíte mimo jiné i o úpravě a instalaci nového závěsného systému v Galerii Na schodech v knihovně, domnívám se, že jediný výstavní prostor v Sobotce si tuto změnu zasloužil a také se v dalším příspěvku dozvíte o zbourání a znovu postavení skulptury „Dům pod půlměsícem“ v městském parku. I tato unikátní stavba již neodmyslitelně patří k Sobotce a proto patří velký dík vedení města za toto rozhodnutí. V dalších číslech Zpravodaje se budeme průběhu zbourání, které proběhlo 4. června 2015 a znovupostavení věnovat více. Teď už mi dovoluňte za celou redakční radu popřát krásné slunečné léto, kouzelné zážitky na dovolené a zasloužený odpočinek.

*Pavlaína Havlová
šéfredaktorka*

ŠRÁMKŮV PLAČÍCÍ SATYR OPĚT UVEDEN VINOHRADESKÝM DIVADLEM

Nastudování hry Fráni Šrámka v Divadle na Vinohradech (premiéra 6. března) jsme se věnovali v předchozím čísle Zpravodaje ŠS. Zde soubor článků dokončujeme.

REINKARNACE HRY, JEŽ SI ZASLOUŽÍ POZORNOST. ŠRÁMKŮV PLAČÍCÍ SATYR

Ač se může zdát, že by divadla měla mít přirozenou tendenci uvádět nejlepší z možných her, životnost konkrétního dramatu na jevištích není vždy přímo úměrná jeho kvalitě, neboť vyrůstá z řady dalších okolností a náhod. Je průsečíkem vztahu mezi charakterem dramatického textu, uměleckými či komerčními aspiracemi jeho potenciálních inscenátorů a zájmem-nezájmem eventuálního publika. V případě kanonických dramatiků pak do rozhodování, kterou z jeho her na jevišti uvést či neuvést, vstupují rovněž apriorní škatulky, do nichž bývá tento dramatik tradičně zařazován a které navozují určitá konvenční očekávání a předporozumění jeho dílu. Vytvářejí totiž poptávku, která pak zpětně diktuje, co z jeho tvorby je považováno za umělecky cennější, a tudíž také pro jeviště vhodnější.

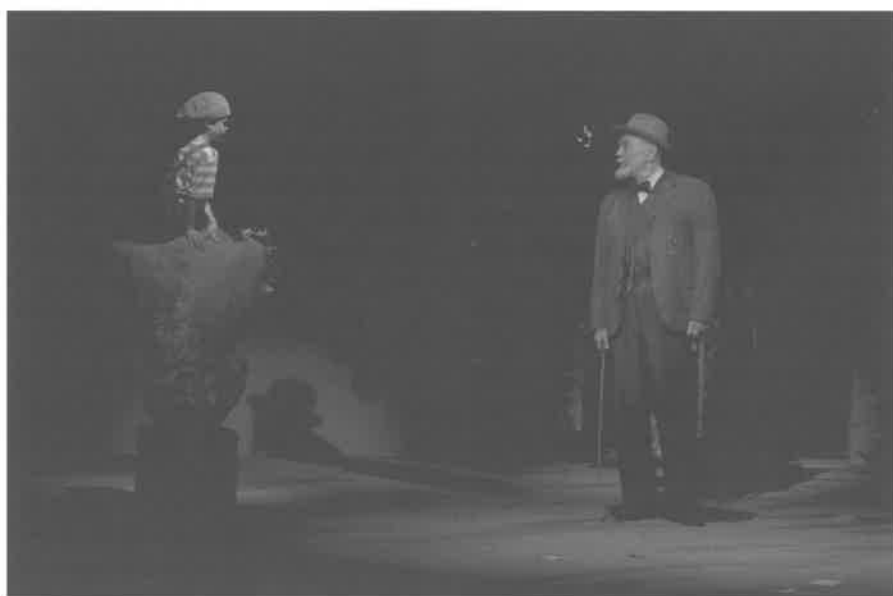
Ptáme-li se tedy, proč bylo téměř zapomenuto drama *Plačící satyr*, odpověď patrně neleží v rovině hodnotové, jde totiž zjevně o hru tematicky, stavebně a kvalitou srovnatelnou se známějšími „kusy“ autora. Problém je v tom, že máme co do činění s dílem, které se už při svém prvním (a víceméně neúspěšném uvedení) v roce 1923 (v režii Karla Čapka) nevešlo do obrazu Fráni Šrámka tak, jak si jej divadelníci a jejich diváci utvořili a jak jej také po desítky let ve vzájemné shodě znovu a znovu replikovali. Šrámek po desetiletí byl v českém kulturním povědomí vnímán především jako reprezentant mládí a erotické smyslnosti, jako autor Jendy Skalníka a Jana Ratkina, tedy dvou chlapců, kteří vášnivě, až blouznivě nasávají krásy léta a oddávají se stříbrnému větru blížícího se sexuálního dospívání. Neoddělitelnou součástí mýtu přitom byla také poetizace přírody a důvěrně

známé české krajiny, jakož i oslava půvabů „našich malých českých“ měst. Snad nejpřehledněji takovému idylickému vnímání Šrámka zformuloval Bohumil Polan v titulu své knihy z roku 1947, v níž Šrámka nazval *básníkem mládí a domova*.

Takto konstruovaný obraz Šrámkova literárního přínosu a významu nepochybně přitahoval čtenáře a diváky, současně ale rovněž potlačoval tu část autorovy tvorby, která do něj nezapadala. Ať už šlo o časovou dramatickou hříčku Hagenbek, v níž si po světové válce literárně „vyrovnal účty“ s důstojníky zosobňujícími nenáviděnou rakouskou armádu, nebo o *Zvony*: pozoruhodnou expresionistickou grotesku z roku 1921, odkrývající negativní pól erotického dychtění. Dramatik v nich totiž „modeloval“ rozpad morálky, který

ztratil řád a tudíž je vše dovoleno. Do standardizovaného obrazu Šrámka jako básníka mládí se však nevešel ani *Plačící satyr*, byť jde o drama, které má svou poetikou k autorovým divácky úspěšnějším hrám velmi blízko. Náleží totiž k žánru tzv. lyrického dramatu, tedy k typu výpovědi, která u nás započala Kvapilovými *Oblaky* (1903) a k níž lze kromě Šrámkových her počítat i například Nezvalovu *Smrt* v květnu (1920) či Čapkova *Loupežníka* (1920), případně řadu her poválečných, zejména Hrubínovu *Srpnovou neděli* (1958) a početné dramaturgické jeho poemy *Romance pro křídlovku*.

Ke společným rysům lyrických dramaturgických patří, že naplno pracují s výrazovými možnostmi češtiny jako jazyka schopného emoce nejen poeticky vyjadřovat, ale také skrývat. Jejich příběhy

Petr Kostka (Petr Melita) a satyr. Foto: Viktor Kronbauer, Divadlo na Vinohradech

nastane v okamžiku, když vesnická komunita, a zejména ženy, uprostřed války na jednu noc propadnou pocitu, že svět

se vždy odehrává uprostřed léta, kdy počasí „přihrává“ lidským smyslům a citům a kdy tudíž také patřičně vynikne

Simona Postlerová (Lída Setumská) a Svatopluk Skopal (Jan Maria Kalvach).

Foto: Viktor Kronbauer, Divadlo na Vinohradech

střet mezi po životě prahnoucími mládím a přemoudřelým stářím. Dějištěm je pak vždy vesnice či okraj maloměsta, tedy místo bezmála selankovité, kde postavy mohou být v úzkém kontaktu s přírodou, avšak současně jsou spoutávány ustálenými a pevnými, byť ne vždy zcela idylickými rodinnými a mezilidskými vztahy. A do tohoto prostředí pokaždé náhle vnikne kdosi „jiný“: postava, která přichází „zvenku“ a svou provokativní odlišností a nespoutaností „rozčísne“ zdánlivý klid bezčasé idyly.

Takovou postavou se může stát mladík označený jako Loupežník, pražská herečka, ale také, tak jako v Plačícím satyru, nespoutatelná mladičká dívka. Důležité je, že svou živelnou odlišností v ostatních postavách vybudí chuť žít naplno: odhodlání proměnit své dosaavadní žití či živoření. Dalším podstatným rysem jmenovaných lyrických dramát avšak také je, že k nastolené proměně nedojde, neboť k charakteristice daného žánru patří, že nad chvilkovým vzepětím opravdových citů posléze zvítězí rozum, ať již se za ním skrývá odpovědnost, strach z neznámého, stereotypy každodennosti, anebo nejednou i smrt. Divácký prožitek naděje je tím transformován v nostalgický a působivý stesk po nedosažitelném.

Není asi náhodou, že divadelně nejspěšnějšími dramaty Fráni Šrámka se staly Léto (1915) a zejména Měsíc nad řekou (1922). První z těchto her de

facto představuje „návrat“ dramatika do časů iniciačního erotického okouzlení ženami a světem; vyznívá tudíž jako apoteóza toho, co přijde a do čeho autor a jeho postavy ještě mohou vzkládat naději. Vnitřní klid mladíka, překonávajícího hranici dětství, je během letního pobytu na venkovské faře rozbourán postavou pražské herečky, jejíž zralost a krása dráždí jeho fantazii. Jeho cit je sice nenaplnitelný, nikoli však tragický – zvláště, když je v závěru hry velmi rychle substituován vztahem k dívce, jež je hrdinovi věkově rovna a jako předmět touhy tedy dosažitelnější. Citové lapálie a osobní střety starších postav jsou tak odsunuty stranou a působí jako odsudek jejich neschopnosti žít přirozeně a bez faleš.

Hra druhá je o něco skeptičtější, pracuje sice s obdobným rozložením figur, nicméně poměr mezi nimi výrazně posunuje. Ústřední hrdinka se opět nachází na věkovém rozhraní, nicméně o stupeň dál: vyrovnává se s pocitem, že už je příliš stará. Opojná noc s mladším studentem z Prahy (ve shodě s dobovým dramatickým územ prožitá cudně, třebaže prostoupená opakovaně se vracejícími motivy měsíce a falického komínu, jenž ční nad malebným městečkem) jí sice nabídne možnost vrátit se zpět a být mladou, nicméně ona před idealismem mládí již dává přednost realismu a pragmatismu starších. Proto si také zvolí manžela, jenž jí věkově odpovídá. Divácký úspěch této hry je přitom založen

na faktu, že se dramatikovi podařilo udržet relativní rovnováhu mezi optimismem a skepsí, takže hrdinčino závěrečné gesto má sice rozměr životní rezignace, nicméně není zcela tragické. Lze je vnímat i jako výraz hrdinčiny schopnosti udržet život ve vlastních rukách.

Mohlo by se zdát, že postavy Šrámkových her stárnou spolu se svým autorem, ovšem není tomu tak, běží spíše o autorovo postupné modelování jednotlivých navazujících životních fází. Jeho „cesta“ od mladistvě optimistického Léta k závěrečné rezignaci v Měsíci na řekou totiž trvala pouhých sedm let: zatímco první hru napsal dramatik osmatřicetiletý, tedy příliš starý na postavu Jendy Skalníka, druhá vznikla ve věku čtyřicet pět let. A stačil pouhý jeden rok, aby vzniklo drama, jímž autor udělal další krok na časové ose.

Plačící satyr již evidentně není „oslava mládí“, ale hra autora, který – vzhledem ke svému reálnému věku možná předčasně – zvažuje temnější problematiku stámutí a konce. Motivistickou a tematickou stavbou jde o drama velmi blízké Létu, jen výchozí téma je v něm významově převráceno naruby. Společný je motiv pražských umělců na venkově, tentokrát v jakémsi domově pro stárnoucí spisovatele, který ve svém zámečku zřídila úspěšná a bohatá klaviristka, snad proto, aby zpět získala muže, kterého již dávno miluje, spisovatele s výmluvným jménem Zloch. Dramatik tak znovu zpracovává téma citových vazeb, osobních střetů a milostných lapálií, které vznikají uvnitř této skupiny „zralých“, a tudíž také životem více či méně zklamaných či otrávených samotářů, a staví proti nim spontánní jednání a city eroticky dospívajícího mladého člověka, tentokrát přítomného v postavě Ančky. A opět přitom dovolí, aby mezi mládím a stářím, Ančkou a Zlochem, sexuálně zajiskřilo.

Zásadním rozdílem mezi oběma hrami ovšem je, že se autorův zájem již zcela přesunul od tematiky dospívání a začínání k problematice stárnutí a odcházení. Okouzlující Ančka tak už nestojí v centru hry, je jen nástrojem, jehož prostřednictvím autor v ostatních postavách na čas „rozsvítí“, a vytvoří tak situaci, kdy tyto postavy přestávají živořit a snaží se naplno být. A třebaže její kontakt se Zlochem možná není čistě platonický, je o to krutější. O to

víc bolí, že i ona se nakonec rozhodne pro chlapce, jenž je jí věkem adekvátní. S postavou spisovatele Kalvacha pak do hry výrazně vstupuje nejen téma posledního velkého citového vzepětí navzdory nemoci, ale také motiv neodvratné smrti, kterou ani vzniklý cit nepřekoná.

Toto opravdu už nebyl typ dramatické lyriky, který by korespondoval s kultem „básníka mládí“, a proto se také Plačící satyr na českých jevištích objevoval méně než sporadicky. Otázkou ovšem je, zda jeho dnešní návrat na domovskou vinohradskou scénu je jen ojedinělým výstřelem, nebo součástí obecnějšího trendu, který možná započal již v roce 2006 Pitínského inscenací Zvonů a jež charakterizuje hledání jiného „šrámka“, než je ten, který se pasivně traduje v učebnicích literatury.

Současná vinohradská inscenace podle mého názoru takovou možnost otevírá. Její režisér, Radovan Lipus, snad i s ohledem na malou jevištní tradici hry, která tak neponouká k polemice s předchůdci a k interpretační exhibici, svého Plačícího satyru postavil především na Šrámkově textu a jeho – jen mírně a s rozvahou aktualizovaném – jazyce. Pojal ji jako víceméně stylově čistou výpověď navracející diváka tematicky a vlastně i inscenačně do časů, kdy pánem jeviště byl dramatik a herec. Na nepříliš nápaditě scéně Petra Matáska (která se snad snažila exkluzivní fikci spisovatelského zámečku přiblížit dnešnímu českému publiku tím, že jej konkretizovala tak trochu jako odborovou ozdravovnu) rozehrál úsměvnou komedii, která má stát a stojí především

na hereckých výkonech. Respektive na schopnosti co nejpřirozeněji z jeviště pronášet stylizovaná slova a věty, které v rámci šrámkovského světa mají svou funkci a značnou působivost, nicméně ve hrách současných dramatiků, ba ani v nekonečných televizních seriálech už nezaznívají, a pokud by zazněly, tak by působily pateticky a nepatřičně.

Příležitost, kterou tím Lipus hercům dal, podle mého názoru asi nejlépe využil Petr Kostka v nepříliš složité roli usměvavého Petra Melity, jenž s nadhledem a ironií komentuje počínání svých bližních. Zajímavý je ale také Jan Šťastný představující „zlého“ a do sebe zahleděného elegána Jiřího Zlocha s urputností a vnitřní ublížeností a s tajemností známou z jeho jiných rolí. Naproti tomu Simona Postlerová se hrála beznadějně zamilovanou a neustále se převlékající Lidu Setumskou s elegantní rutinou, jež odpovídá postavě, nedává však příliš nahlédnout pod její vnější slupku. I ona však, stejně jako Lucie Juříčková, respektive Nadě Konvalinková v postavě Hrubešové čili úslužné ženy z lidu, má své místo v režisérem dobře organizovaném souzvuku hereckých osobností.

Asi nejproblematičtější místem inscenace je naopak obsazení jednostrunného Svatopluka Skopala do postavy spisovatele Jana Maria Kalvacha, tedy muže, jenž žije v rozporu mezi tím, co by chtěl, a tím, co vzhledem ke své potlačované a skrývané nemoci fyzicky může. Pro tuto postavu by totiž patrně bylo třeba herce, jenž by měl ve svém rejstříku schopnost toto umlčo-

vané napětí ztvárnit a přenést na diváka. A s rozpaky lze přijmout také Annu Linhartovou jako Ančku. Nelze neocenit okamžiky, kdy se se značnou lehkostí a přesvědčivě stává bezprostředním postpubertákem, dospívající naivkou či přímočaře krutou slečnou. Na straně druhé však nelze přehlédnout, že jedna z nejdůležitějších postav v básnické hře, jež k nám přichází z časů, kdy součástí hereckého výkonu byla i precizní výslovnost, by nemusela mít tak velký problém se sykvami.

Je nepopíratelné, že současné české divadlo je pod diktátem kultů novosti, který režiséry nutí hledat stále nové výrazové formy a postupy a s dramatickými texty při té příležitosti zacházet jako s materiálem k volnému opracování, k vlastní výpovědi. Rozhodnutí za této situace uvést širší veřejnosti neznámý klasikův text a učinit to způsobem, který tento text respektuje a při jeho interpretaci dává hlavní prostor hercům, může působit jako velmi konzervativní, až nudné. A to i s ohledem na vinohradskou scénu, která má dnes pověst divadla, které se vyhýbá experimentům a obsluhuje vkus pohodlného měšťáka.

Nicméně zhlédnutí Lipusovy inscenace mne utvrdilo v tom, že i takové rozhodnutí lze proměnit v zajímavý kulturní čin, jenž může spoluutvářet a proměňovat paměť českého divadla a literatury.

Pavel Janoušek
Ústav pro českou literaturu AV ČR

BONUSOVÝ ŠRÁMKOVSKÝ VEČER NA VINOHRADECH

Ve Vinohradském divadle se přípravě Šrámkova Plačícího satyru věnovali z gruntu. Inscenace přivedla divadelní tým nejen k návštěvě Sobotky. Divadelníci se při práci seznámili s řadou Šrámkových textů i textů o básníkovi. Režisér Radovan Lipus a dramaturg Milan Šotek z těchto studijních materiálů, z kořenového systému spoluvyživujícího herecké výkony a neviditelného stavebního materiálu představení, zkomponovali večer na přidanou. Pod názvem Ostrý čpavek divadla se konal

v Nové zkušebně vinohradské scény 1. dubna. Večer členila báseň Sobotecký hřbitov. S nadhledem ji podal Jiří Plachý. Přednesem Šrámkových dopisů Milce o nazkoušení Satyru se studenty v Sobotce v roce 1923 zazářil Jan Šťastný. Se sdělným energizujícím nasazením užíval při jejich ozvučení prostředky kultury řeči i prostředky herecké. Zdatnou partnerkou mu byla Simona Postlerová. Zdařile zněl klavírní doprovod Zdeňka Dočekala, procházka šrámkovskými ohlasy v české písni. Otázkou je, proč

recitaci nezvládla Anna Linhartová. Její slabý výkon ale stavbu večera na rozkvetlé tulipánové louce nezbořil. Užili si ho jak ostatní interpreti, tak vybrané, zajímavější se publikum s početným soboteckým zastoupením. Podařilo se vinohradskou besídku reprízovat při tradičním lednovém matiné v Sobotce, neváhejte a přijďte!

Jan Bílek
Archiv Fráni Šrámka

ROZHOVOR S REŽISÉREM RADOVANEM LIPUSEM

Divadelní, televizní a rozhlasový režisér Radovan Lipus (nar. 1966) je široké veřejnosti znám zejména jako autor a spoluscénárista cyklu o moderní architektuře v českých zemích Šumná města. Díl věnovaný Českému ráji, v němž si zahrálo i naše město, zde osobně představil. Nebylo to jeho první setkání se Sobotkou. Kraj i Fráňu Šrámka pro sebe objevil již za studentských let. V 80. letech minulého století prováděl na zámku Humprecht a patřil k pravidelným účastníkům festivalu Šrámkova Sobotka. V souvislosti s uvedením hry *Plačící satyr* jsme mu položili několik otázek.

Režisér Radovan Lipus.

Foto: Viktor Kronbauer, Divadlo na Vinohradech

Objevil jste si dříve básníka, spisovatele a dramatika Šrámka nebo Sobotku? Jaký je Váš vztah k dramatikovi Šrámkovi?

Objevit Sobotku bez Šrámka a Šrámka bez Sobotky není skoro možné. Ale samozřejmě jsem se nejprve setkal s texty Fráni Šrámka, ještě na nejvyšším českém gymnáziu na světě – v Třinci – jsem zhltnul *Stříbrný vítr*, *Tělo* a pěknou porci básní. Dokonce jsme tam v jednom klubu uváděli studentskou parodii s názvem *Stříbrný víchř*. Už si z toho moc nepamatuju, vím jen, že titulní postavu představoval dnešní respek-

tovaný olomoucký traumatolog MUDr. Jaromír Freiwald, kterého jsme celého zabalili do hliníkové fólie. Než jsem nastoupil na DAMU, dva roky jsem studoval teorii kultury na FF UP v Olomouci, kde jsem se dozvěděl o existenci festivalu *Šrámkova Sobotka* (ŠS), který na fakultě měla na starosti osoba s nejpovolanejším příjmením – PhDr. Sobotková! Dokonce jsem se na ŠS zkusil proboujet jako recitátor, ale postupovali dva a já jsem skončil jako třetí. Tak jsem se do Sobotky vypravil na vlastní pěst aspoň jako průvodce na Humprechtu, díky laskavosti tehdejších kastelánů manželů Balcarových jsem tam strávil krásné léto. Šrámek a Sobotka mne poté už nikdy neopustili. Začal jsem jezdit na ŠS jako student DAMU a později jako lektor. Nejprve sám, pak se ženou a všemi třemi dětmi. První týden v červenci v Sobotce, to byl pro nás milovaný rituální vstup do prázdnin. Dodnes říkám Sobotce *hlavní město léta*. Šrámkovými dramatickými texty jsem se pak dále zabýval ještě na DAMU ve velké seminární práci. V Ostravě jsme s dramaturgyní Věrou Maškovou uvedli v Národním divadle moravskoslezském *Stříbrný vítr* v drammatizaci Milana Calábka. Takže *Plačící satyr* v Divadle na Vinohradech je pro mne logickým pokračováním ve šrámkovsko-sobotecké cestě.

Sledoval jste nastudování Šrámka v posledních deseti, dvaceti letech?

Jiná nastudování Šrámkových her jsem bohužel v posledních letech neviděl. Velmi mne zajímaly *Zvony* v Národním divadle v režii J. A. Pitínského a *Měsíc nad řekou* v Moravském divadle v Olomouci, ale ani jednu z nich jsem bohužel nestihl.

Jak ovlivnila Vaše znalost místa Vaši režijní práci na *Plačícím satyrově*? Pracujete při studiu hry s exkurzí do autentického prostředí autora? Četli herci sami více Šrámkovy texty? Sledoval jste, že se návštěva herců v Sobotce, ve Šrámkově domě a u Šrámkova hrobu, kterou jste zorganizoval, promítla do inscenace, že rozezněla další valér ve výkonu herců?

V každém případě musím říci, že jsem měl z práce na *Plačícím satyrově* v Divadle na Vinohradech velikou radost. Nejen z dychtivosti, s jakou tento 90 let starý text prosazoval mladý dramaturg Milan Šotek, ale zejména ze vstřícnosti a vřelosti, s níž ke Šrámkovi přistoupili všichni herci. Od mladičké Aničky Linhartové, studentky pražské konzervatoře a představitelky ze *řetězu utržené Ančky*, přes Simonu Postlerovou, Jana Šťastného až k doyenům vinohradského souboru, jakými jsou Petr Kostka, Jiří Plachý a Svatopluk Skopal. Ostatně ochota a zájem, s nimiž se v nevlídném mrazivém počasí vydali na studijní cestu do Sobotky, to dokazuje. Věřím, že ta zimní cesta – návštěva Šrámkova domu i místa jeho posledního spočinutí byla pro ten horečnatý letní příběh a nás všechny velmi důležitá.

Vaše inscenace, na rozdíl od řady soudobých adaptací klasiky, na rozdíl od určitého režijního proudu, ctí Šrámkovu hru. Jaký posun považujete za nejpodstatnější?

Velice intenzivně jsem vnímal jisté duchovní blíženectví této Šrámkovy hry s Turgeněvovým *Měsícem* na vsi, který jsem před několika lety nastudoval v pražském Švandově divadle. Tady i tam jde o bouřlivý, pustošivý a krátkodechý letní vztah, který zpěvkrací všechno ve svém okolí. Tesknota, trapnost, dychtění, pnutí a zájímavost. Stárnutí i rozlet v jedné letní zahradě. Zachovali jsme Šrámkův opojný jazyk, byť to pro herce i pro diváky znamená potřebu většího soustředění. Nejdůležitější pro mne byly vztahy mezi postavami – jejich tragikomická, groteskní i hořká rovina. Mnohé z toho, co Šrámek jen opatrně naznačuje, se snažíme – ovšem v intencích jeho textu – konkretizovat a vyostřit.

Jak se Vám pracovalo ve Vinohradském divadle? Plačícího satyru před Vámi režíroval Karel Čapek...

Plačící satyr byl pro mne už třetí inscenací, kterou jsem měl možnost uvést v Divadle na Vinohradech. Po černé komedii *Vrátí se jednou v noci* argen-

tinského dramatika Eduardo Rovnera, s Jiřinou Jiráskovou a Václavem Vydrou v hlavních rolích, a milostném špionážním thrilleru *Dvojitý agent* současného britského dramatika Toma Stopparda, který je stále na repertoáru divadla, došlo konečně na českého autora Fráňu Šrámka. Jsem moc rád, že jsme mohli připomenout nejen tento – dle mého soudu poněkud neprávem pozapome-

nutý text, ale i autora, který byl stejně jako Karel Čapek nebo František Langer s Vinohradským divadlem v meziválečném období neodmyslitelně spjat. Práce v tomto divadle je pro mne pokaždé krásným závazkem i chvějivou radostí.

Kterou ze Šrámkových her byste ještě rád ve vlastní režii nastudoval a uvedl na divadelní prkna?

Uvidíme, co přinese život. Na Šrámka je totiž třeba mít nejen herce, ale i dům a publikum. V Divadle na Vinohradech se to ideálně pojí. V každém případě mi ještě vrtá hlavou Měsíc nad řekou, Hagenbek, ale i Léto, které by se ovšem muselo, zejména v závěru, výrazně upravit. Některé tóny by tam dnes už přece jen mohly znít poněkud falešně.

Otázky kladl Jan Bílek

VZPOMÍNKA NA KVĚTNOVÉ DNY ROKU 1945

Hezký podvečer svátečního dne 8. května v sále sobotecké spořitelny. Měla to být jen beseda občanů o hrůze, bolesti a hlavně o nadšení a slávě oněch dnů. Bylo to přece jen víc. Před pódiem stál vysoký kruhový stůl s kyticí fialových šeříků a miska s pečivem. Výmluvné a originální.

Kvílivý, výstražný zvuk poplašné sirény zazněl jako symbol pro dny děsu leteckých náletů koncem protektorátu. I dnes děsí při požárech a neštěstích. Těžký blok sirény vypůjčila paní Havlová v Hubojedech a roztočily jí silné paže pánů Havlíka a Jirků. V pozadí stál ohluchlý klavír, který se těšil zahrát Ódu na radost, ale vládce kláves nebyl. Jana Ouředníková a Petr Pfeifer přednesli dvě Šrámkovy básně napsané k těmto dnům, moderátor ing. Josef Jindra promluvil na téma hrdinové a hrdinství. Česká země potřebovala hrdiny v každé době, hrdiny své i spřátelených zemí pro své osvobození z poroby vrahů a násilníků. A hrdinové ti i ti umírali na bitevním poli nebo se vítězně vrátili. Nebo byli umučeni, padli zradou udavačů, kterých bylo v českých zemích víc než dost.

Do sálu účastníci besedy procházeli předsálím, vyzdobeným šeříky. Procházeli a zastavovali se vedle panelů a u panelů s obrázky z vítězných dnů. Kulturní středisko fotografie shánělo všemožně, upravilo a zmodernizovalo je a vkusně upevnilo na pěkné panely, vypůjčené z Dolního Bousova. (Ty so-

botecké se neobjevily.) Osud těchto fotografií nekončí tímto slavnostním dnem, ale budou dále vystaveny a uschovány a paní ředitelka MKS o tom jistě napíše ve svém sloupku v tomto časopise. Ale v předsálí byl i předlouhý seznam hrdinů ze Sobotecka, padlých a umučených. Opravdu záslužný počín Kulturního střediska.

Na pódium pak usedli pánové MUDr. Vilém Hofman a prom. historik Karol Bílek a vyprávěli. MUDr. Hofman o svém přesmutném dětství v protektorátním Jičíně, když jeho otec byl v červnu 1941 spolu s dalšími zatčen, v Kartouzích vyslýchán známým sadistickým gestapákem Richtermem, odsunut do Terezína, pak do Osvětimi, kde v únoru 1942 zemřel. Karol Bílek přednesl pečlivě připravená data o událostech Sobotecka před protektorátem, o německé okupaci, o mučení a popravách českých vlastenců a jak to vypadalo za květnových dnů na Sobotecku. Svou truchlivou vzpomínku na otevřenou rakev s tělem strýčka, který 7. května padl při dobývání německého muničního skladiště v Leducích, uvedl i moderátor ing. Jindra. S překvapivým čtením do vyprávění vstoupila Pavlína Havlová: Připomněla dávného znamenitého soboteckého reportéra Františka Dolenského, který si po celou válku potajmu činil záznamy o dějích, událostech a o životě a rozhovorech lidí – Sobotáků, aby je pak po válce uveřejňoval v Pojizerských listech. To,

co napsal a co bylo otištěno, se dá sice dohledat, ale je dávno zapomenuté a paní Havlová vybrala kapitolu s názvem Prská to, kde autor udivuje svou autentičností popisem dějů v únoru 1945 v soboteckých ulicích.

Ohlas vzbudil „zpívající harmonikář“ pan Stejskal z Mnichova Hradiště (k vystoupení v Sobotce ho paní Havlová uprosila jen pár hodin před začátkem). Vstupoval mezi jednotlivé příspěvky a často českými polkami a valčíky rozezpíval sál. Neuměl však žádnou ruskou písničku a tak nebylo možno vyslat do ruského nebe duším těch nešťastných čtrnácti hrdinů pod památníkem před soboteckým hřbitovem naše poděkování a úctu v jejich mateřtině. Zaznělo jen mnohonásobné děkování písněmi v řeči tak blízké té jejich. Kéž vždycky shledají tuto zemi lehkou.

A pak zazněly zase dvě Šrámkovy básně v přednesu Petra Pfeifra (Píseň svobody) a poté Josefa Horáčka – krásné verše o praporu (Větre prapory hrej) : „...a nejkrásněji se mu větrem hrá, když to pod ním v srdcích zahárá, když to pod ním v srdcích chce jen vpřed, nikdy zpět“.

A pořad, který snad nebyl nevydařený, rozloučením zakončila ředitelka MKS Pavlína Havlová.

Josef Jindra

Z KRONIKY MĚSTA: ROK 1945

Neustálý postup vítězných armád proti Německu přibližuje rychlým tempem konec okupace. Již dne 3. 5. 1945 došla ovšem nepravdivá zpráva, že je konec, a v hotelu „Na poště“ vytvořen

samovolným způsobem výbor, jenž se nazval národním výborem. Jeho trvání však bylo jen několikahodinové. Teprve dne 5. května v poledne byl vydán signál rozhlasem, když bylo hlášeno, že

v budově rozhlasu se střílí a volána byla česká policie ku pomoci. Ihned vyzdobeno město prapory a vlajkami státními. Nastávají rozčilující dny. Rozhlas volá ve dne v noci o pomoc. Štěstí válečné v

Praze kolísá. V Sobotce se ustavila dne 5. května odpoledne ozbrojená civilní četa. U školy zastaveno první nákladní auto s Němci, jedoucí směrem k Jičínu. Vzdalo se na pouhé vyzvání J. Kalvacha. Odvezeno k sokolovně, kde zajatí vojíní umístění a náklad složen. Potom však jela auta nákladní od Jičína obsazená vojskem, ale ta se již nevzdala. Začala střelba počínající od Benešova. Němci stříleli do oken po celém průtahu i na náměstí. Do zahrady na Novém Městě byla hozena a vybuchla pancéřová pěst. Obyvatelstvo žije ve strachu. Za sobotní odpoledne jsme měli tři raněné (Kopecký, Sládek a Balák). Ulice se vyprázdnily. Počasí jest nevlídné, deštivé. O tom, že v Sobotce v sokolovně jsou drženi němečtí zajatci, donesl někdo zprávu do Jičína, odkud v neděli 6. května přijela si pro zajatce tři auta s vojskem. Starosta města F. Balák vzat na několik hodin jako rukojmí za bezpečnost Němců. Odpoledne Němci odjeli, byl však na ně podniknut útok na silnici k Samsině a několik jim tam zůstalo na místě. Někteří nerozumní lidé přišli s návrhem, aby se spustily vojenské závory, aby Němci projíždějící byli zadrženi. To by bylo znamenalo vypálení města, a proto starosta nechává u závor hasičské hlídky, aby tomu bylo zabráněno. V neděli k večeru se rozšířila zpráva, že k Sobotce táhne větší množství vojska (Němců). Proto v noci, v dešti mnoho rodin se stěhuje ze Sobotky do okolních lesů a vesnic. Ráno se zase vrátily.

V pondělí dne 7. května utvořen Revoluční národní výbor, jehož předsedou jest Josef Šolc čp. 64, místopředsedou truhlář Jaroslav Sedmidubský. Úřaduje na četnické stanici, později v

bytě cukráře Josefa Mrvy. Městský úřad v čele se starostou Františkem Balákem úřaduje však dále až do utvoření místního národního výboru (21. 5. 1945). Partyzáni, kteří se objevili ve městě, z opatrnosti se stáhli z města ven a obsadili vhodná místa při hlavních komunikacích venku, kde napadají německá osobní i nákladní auta. Následkem zničení mostu u Samsiny byl hlavní proud Němců zaražen a přesunut na jiné cesty (kupříkladu přes Spařence). Okolní lesy se plní Němci (SS) a stále se ozývají odtud střelné rány.

Dne 8. května konečně proud projíždějících Němců poněkud ustal. Večer hlášena kapitulace Němců v Praze.

Dne 9. května byl zastřelen sklář Jaroslav Havíř, který prchal před tankem v polích u Maštálkova rybníčku. Téhož dne vyzváno bylo občanstvo, aby kromě státních vlajek připravilo si také vlajky sovětské.

Dne 10. května ve 14 hodin přijeli Rusové. Přijeli silnicí od Turnova a byli přivítáni velikým počtem občanstva na Masarykově náměstí. Ruští vojáci chovali se velmi přátelsky a zvláště s dětmi to dobře dovedli. Hned jak přijeli, prohlédl si major svoji vojenskou mapu a byla postavena rychlopalná děla namířená proti zátočině u lesa Ryje a na silnici od Jičína. Z balkonu u okresního soudu promluvil pak major a poděkoval za milé a přátelské přivítání. Provolal pak slávu Československé republiky a Svazu sovětských socialistických republik v čele s maršálem Stalinem. Rusové zde hned zdomácněli a bylo také několik nemilých příhod, což však zavinil alkohol podávaný některým vojínům našimi občany. Celkem však nedošlo k vážnějšímu in-

cidentu. Ruští vojíní byli ubytováni v budově obecných a měšťanských škol i po domech privátních. Příchodem Rusů nastala bezpečnost před Němci. Pokud němečtí civilisté i vojíní procházeli Sobotkou, byli vojenskou stanicí umístěnou v kancelářích továrny Zogalovy, podrobováni prohlídce. Některé věci, které chtěli odtud odvézt a kterých nutně nepotřebovali, byly jim zabaveny a uloženy ve skladišti v sokolovně nebo na Syrovandě. Byl v tom zkušební kámen poctivosti a nepoctivosti některých našich lidí. O tom lze těžko psát.

Den příchodu ruské armády přinesl ruch, který trval až do půlnoci. Večer po setmění byl na náměstí koncert a uspořádáno promítání sovětského filmu (venku).

Dne 11. května vydal ruský velitel zákaz podávání alkoholických nápojů vojsku. V Sobotce umístěn přechodně civilní štáb. Generál bydlel u starosty města F. Baláka. Město obdrželo od ruského plukovníka cenný dar, hromádku skvostů z jeho válečné kořisti. Dle jeho slov má se daru použití na zvelebení města.

Dne 16. května přijel prezident Edvard Beneš do Prahy. Nastalo velké nadšení a víra v dobrou budoucnost. Dne 18. května stěhují se od nás partyzáni. Vyhotovali jsme jim zvláštní potvrzenky natištěné v ruském jazyce s městským razítkem. Dne 21. května ustaven byl v hotelu Turistů první místní národní výbor, který převzal vedení města.

Zápis do městské kroniky provedl Jan Šolc Čerpáno ze St. okr. archivu Jičín, fond MNV Sobotka, kniha č. 168. Pokračování příště.

VÝROČÍ NAROZENÍ PROFESORKY MARIE HEJNOVÉ

Profesorka Hejnová patří k velkým osobnostem Sobotky. Narodila se před 110 roky – 26. května 1905 v Rychnově nad Kněžnou a zemřela 15. září 1987 v Sobotce.

Působila jako středoškolská profesorka češtiny a francouzštiny na Gymnáziu v Rychnově, kde se seznámila s profesorem Václavem Hejnem, za kterého se provdala. Jezdila s ním do Sobotky, zavedl ji do Šrámkovy společnosti. Po roce 1948 byli Hejnovi přeloženi do Trutnova. Paní profesorka vyučovala na

lesnické škole. Pro studenty napsala knihu *Základy kulturního chování* (1958).

Manželé byli ve stálém styku se Šrámkem a po jeho smrti s paní Hrdličkovou-Šrámkovou. Pomohli Milce uskutečnit záměr zřídit sobotecký Šrámkův dům, v němž je umístěn Šrámkův archiv a muzeum – Šrámkův pražský byt. Paní Hrdličková je ustanovila správcí muzea a archivu. Společně rovněž vytvořili ideu Šrámkovy Sobotky. Po odchodu do důchodu se Hejnovi přestěhovali do Sobotky (1960) a všestranně se věnovali

péči o odkaz Šrámkových, festivalu i Recitačnímu studiu.

Po manželově smrti v roce 1974 převzala Marie Hejnová všechny povinnosti spojené se Šrámkovým odkazem a se Šrámkovým domem. Starala se o archiv, přijímala badatele a podávala jim cenné informace. Sama připravila řadu článků a studií a také monografii *Přicházejí, odcházejí* (1977). Z archivu čerpala materiál i ke svému životnímu dílu – *Knížce o Milce* (1985). Často naříkala, že na lístcích polní pošty je pís-

Profesorka Marie Hejnová mezi O. Liškou a prof. F. Černým.
V pozadí PhDr. Dagmar Šafaříková Foto: z archivu Zbyňka Krámka

mo slaboučké jako pavučinka, že je těžko luštit. Zároveň se starala o Recitační studio Šrámkova domu – pravidelnými přednáškami seznamovala studenty s českou i světovou literaturou. Pro odborné vedení Studia vždy zajistila kvalifikované vedoucí. Působil tu mj. mladý režisér Jiří Paďour, pozdější českobudějovický biskup.

Paní profesorka hlídala i technické záležitosti Šrámkova domu. Když

byla potřeba nějaká oprava, šla ráno před šestou hodinou do provozovny Okresního stavebního podniku, čekala na vedoucího a neodešla, dokud neměla příslib na potřebnou práci. Ke svým povinnostem si přibrala i starost o Zpravodaj Šrámkovy Sobotky a takticky ho dokázala provést nelehkou dobou normalizace. Dala se pozvat do výboru městské organizace komunistické strany a vše tam zdůvodnila.

Společensky byla noblesní dámou. Vždy upravená, vkusně ustrojená. Vedoucí Recitačního studia byli jejími hosty, těšili se do její kuchyně s bělostnými záclonkami a pelargoniemi, vždy byli dobře pohoštěni. Byla znalkyní vína. Při návštěvě pořadu herce V. Fišara v pražské Viole v nabídce okamžitě ukázala na nejkvalitnější víno. Tehdy byly dostupné poznávací zájezdy do Sovětské svazu. Paní profesorka prohlásila, že nepojede do země, jejíž řeč nezná. Ráda by bývala jela do Francie.

Všechno to byla náročná práce, okno archivu v prvním poschodí Šrámkova domu svítilo hluboko do noci... Však tento motiv zachytil na obraze Přemysl Dolenský. Myslím, že malbu nazval *Paní profesorka Hejnová pracuje*.

S paní profesorkou jsem jako předsedkyně osvětové besedy úzce spolupracovala. Vyžadovala moji každodenní návštěvu a informovala mě, co ten den zařídila, jak se jí daří práce. Pokud jsem nepřišla, konzultovala vše velice podrobně po telefonu. Mnoho jsem se od ní naučila. Když slavila osmdesátiny, říkala, že jde do druhého důchodu. Pro soboteckou kulturu pracovala však naplno dál. Často na ni vděčně vzpomínám.

Marie Sekerová

KONCERTOVÁNÍ SMÍŠENÉHO PĚVECKÉHO SBORU BENDL-STOJMÍR

Jarní a letní polovina roku začala velmi příznivě. Náš sbor se rozrostl o nové členy, a tak jsme se s chutí pustili do nácvičky nového repertoáru. Vybrali jsme skladby z různých žánrů hudby, lidové písničky, klasická díla, africké spirituály, starou muziku, duchovní hudbu, skladby současných autorů. Dokonce jsme zabrousili i do takých žánrů, jakými je hebrejská hudba, hudba taneční a muzikál.

14. března 2015 jsme měli tu čest vystoupit v Městském divadle v Sobotce **při příležitosti návštěvy pana faráře Petra Němce**, který dnes působí v salesiánské misii v Bulharsku. Velmi nás potěšila jeho radost a dojetí z našeho vystoupení. Děkujeme paní Alence Pospíšilové a paní Barboře Špicarové Staškové za pozvání a podporu.

Několik členů sboru se **24. března 2015** zúčastnilo semináře paní Lenky Pištěcké s názvem „*Dech, má životní síla*“. Proč nám někdy dochází dech? Proč dech nemůžeme popadnout? Jak nám správné dýchání pomůže třeba právě při zpívání? Takovýchto témat jsme se při semináři dotkli a zkusili jsme si na praktických cvičeních, jak vlastně s dechem pracovat.

Technika dýchání a zpěvu, ale hlavně intenzivní nácvička skladeb, to bylo **pěvecké soustředění sboru**, které se konalo v sobotu **28. května 2015** v prostorách spořitelny v Sobotce. Celý den jsme nejen zpívali, ale i vyprávěli, bavili se a ochutnávali dobré pohoštění, které připravili členové sboru.

Jarní koncert našeho sboru se konal v Městském divadle v Sobotce **11. dubna 2015**. I přesto, že již sluníčko o sobě dávalo vědět a vybízelo k výletování, sešel se hojný počet diváků. Vzácným hostem koncertu byla paní Olga Bičíštová, která přednesla několik básní soboteckého rodáka Fráni Šrámkova.

V úvodu zazněla za klavírního doprovodu Petry Matouškové slavná Beethovenova *Óda na radost* v úpravě pro čtyřhlasý sbor. Dále pak několik lidových písní, hebrejský tradiční *Schalom alejchem*, rychlý swing *Bongo, bongo Warm Up* a africký spirituál *Siyahamba* (bongo doprovod Miroslav Vacek). V průběhu koncertu vystoupilo i pěvecké trio – Monika Bonková, Pavla Jihlavcová a Jiřinka Bradnová. Závěrečná

skladba Járy Cimrmana „*Mně se líbí paní nadlesní*“ (text Zdeněk Svěrák), parodie na slavnou melodii z „*Malé noční hudby*“ W. A. Mozarta publikum i zpěváky pobavila a vyváděla k dlouhému potlesku.

Dobrovolné vstupné z koncertu bylo věnováno a posláno na účet Salesiánské kongregace v Bulharsku na již probíhající výstavbu nového centra. Děkujeme Městskému kulturnímu středisku v Sobotce, paní Pavlíně Havlové za možnost koncert uspořádat.

Ve čtvrtek 14. května 2015 se uskutečnilo v Domě s pečovatelskou službou v Sobotce již tradiční hudební odpoledne, nazvané „*Odpolední setkání s paní hudbou*“.

V Dolním Bousově proběhla v sobotu 16. května 2015 akce „*Poslední výstřely války z května 1945 v Bousově*“ a sbor již tradičně zazpíval při příležitosti kladení věnců u pomníku padlých.

29. května 2015 se v celé zemi uskutečnila pod záštitou pražského arcibiskupa Mons. Dominika Duky „*Noc kostelů 2015*“. Našemu sboru se dostalo pozvání od pana Mgr. Jana Hrubého zúčastnit se Noci kostelů v krásném kamenném kostele sv. Jana Křtitele v Újezdu pod Troskami.

2. června 2015 vystoupil sbor na „*Hudebním podvečeru*“ v Domě s pečovatelskou službou v Dolním Bousově.

A co sbor ještě do „velkých“ prázdnin čeká?

Již tradiční koncert na Humprechtě se bude konat v pátek **19. června 2015**. Společně s námi zde vystoupí i žáci ZUŠ Sobotka pod vedením paní učitelky Petry Matouškové.

Posledním vystoupením letní sezony pak bude **20. června 2015** koncert při příležitosti oslav 150. výročí založení sboru Dobrovan v Dobrovicích. Srdečně Vás zveme na naše koncerty a vystoupení!

Pavλίna Těšínská
sbormistryně

VÝSTAVA KROJŮ VYVOLÁVALA U NÁVŠTĚVNÍKŮ OBDIV

Oslavy 85. výročí založení Vlastenecko-dobročinné obce baráčníků pro Sobotku a okolí jsme zahájili výstavou národních krojů a baráčnických symbolů v galerii Karla Samšiňáka v Šolcově statku. Toto historické stavení je jako stvořené pro naši výstavu. Je to typická roubená patrová stavba s pavlačí z počátku 19. století. Má svoji bohatou minulost a našťástí i zářivou budoucnost, a to především díky současnému majiteli dr. Janu Samšiňákovi, který vydal nemalé úsilí a velké finanční prostředky na její rozsáhlé opravy, a my, baráčníci, jsme mu za to vděční. Zároveň mu děkujeme, že nám výstavu v tomto historickém stavení umožnil a pomohl nám zvládnout technické záležitosti příprav.

Vernisáž výstavy proběhla 1. května v odpoledních hodinách za velkého zájmu místních občanů i návštěvníků z blízkého i dalekého okolí, kteří patří k obdivovatelům Šolcova statku. Přicházející hosté byli vítáni, jak se patří, staročeskou poctou, chlebem a solí. Vernisáž byla zahájena hospodářem na statku dr. Janem Samšiňákem, který otevřel výstavní sezónu a pozval přítomné na další kulturní akce. Hosty pozdravila krátce také rychtářka Obce tetička Hana Rulcová. S popisem krojů podle jednotlivých regionů z celé České republiky, do kterých byly oblečené tetičky i děti, pohybující se mezi návštěvníky, seznámila přítomné místorychtářka teta Švarcová. Pak už jsme se mohli zaposlouchat do tónů lidových písní a do veršů ze sbírky básní

Český ráj, které zazpívala a přednesla, v národním kroji oblečená, Verunka Vidmanová, za hudebního doprovodu

manželů Koláčných. Jak a kdy naše Obec vznikla, kdo byli její první činovníci, jaká byla činnost na jejím počátku, o tom

všem mluvil prom. historik soused Karol Bílek. Po tomto úvodu už si návštěvníci mohli prohlédnout všechnu tu nádheru národních krojů a baráčnických symbolů, které jsou přímo v majetku Obce nebo v rukou soukromých vlastníků, kteří nám tyto skvosty zapůjčili. Tetičky ochotně odpovídaly na zvědavé dotazy hostů nebo si rády vyslechly jejich vyprávění o dětství, kdy trávili u svých prarodičů prázdniny a vzpomínali, že lidové kroje jejich babička také nosila. Abychom hostům doplnili vydanou energii, pozvali jsme je na pravé sobotecké koláče a dobré moravské víno.

Odpoledne uběhlo v příjemné atmosféře a dobré náladě. Návštěvníci se loučili a děkovali za krásný zážitek. Statek osiřel. Nečekaně se ještě ve dveřích

objevili naši přátelé z Baráčnické obce Lázně Toušeň. Ochotně se jich ujal sám hospodář, a tak měli přednášku od osoby nejpovolanější. Přátelům děkujeme, že si na nás udělali čas a přijeli.

Vernisáží výstava teprve začala. Přístupná byla po celý měsíc květen, každý den. Do Šolcova statku zavítali turisté snad z celé České republiky, zájezdy seniorů, školní výlety, soukromí cestovatelé. Výstavu si prohlédli i rodinní příslušníci našich členů, žáci ZŠ Sobotka, a dokonce i pracovnice Regionálního muzea a galerie v Jičíně.

Výstava byla ukončena 30. května. U sobotecké veřejnosti sklídila úspěch i obdiv. Pozitivní ohlasy máme i z knihy návštěvníků. S celým průběhem můžeme být spokojeni a může nás hřát dobrý pocit,

že jsme odvedli kus poctivé práce pro rozšíření vědomostí o baráčnickém hnutí i naší Baráčnické obci v Sobotce.

Na závěr bych chtěla poděkovat všem tetičkám a sousedům, kteří přispěli ke zdárnému průběhu výstavy, ať už se podíleli na pečení koláčů, opravě a žehlení krojů, instalaci výstavy, dovozu a odvozu potřebných věcí, úklidu atd., atd.

Jmenovitě bych pak chtěla poděkovat hlavní organizátorce výstavy tetičce Boženě Švarcové, na jejíchž bedrech celá organizace ležela, děkujeme za její stoprocentní nasazení, za osobní čas, který tomu věnovala a za to, že vše dělala bez nároku na jakoukoli odměnu. Na úplný závěr musím zvolat: „Povedlo se, můžeme být na sebe pyšní!“

Zuzka Hejnová – syndička Obce

VÍTÁNÍ PTAČÍHO ZPĚVU V SOBOTCE

V pátek 8. května 2015 proběhl v Sobotce další ročník Vítání ptačího zpěvu. Tradici Vítání ptačího zpěvu zahájili v roce 1983 v Anglii v Birminghamu, v naší republice probíhá pod záštitou České společnosti ornitologické a v Českém ráji proběhla první tato akce v roce 1992.

Jde o exkurzi ranní přírodou, během níž se určují ptáci hlavně podle zpěvu a dalších hlasových projevů. Akci, která byla a je určena všem zájemcům z široké veřejnosti všech věkových kategorií, připravilo Městské kulturní středisko Sobotka spolu se Správou CHKO Český ráj v Turnově. Průvodcem byl autor tohoto příspěvku. Ten během výkladu přítomné zasvětil do života vybraných

ptáků s důrazem na typické znaky jejich hlasových projevů a rozdílnosti pojetí zpěvu sledovaných druhů. A mimo jiné připomněl též způsoby hnízdění a stavby hnízd.

Uvedené akce se zúčastnilo 25 příznivců přírody ze Sobotky a okolních obcí. V hezkém květnovém ránu za pěkného počasí jsme prošli část města a část lesoparku u Humprechtu. Na trase jsme slyšeli a někdy i viděli na 30 druhů ptáků od kosa černého, vrabců, pěnkavy, budníčka menšího či drozda kvíčaly až po zvonohlíka zahradního a strakapouda velkého. Tak zmíněná procházka potvrdila, že celá řada druhů ptáků žije v těsné blízkosti člověka, a to na zahradách nebo přímo na našich obytných či hos-

podářských objektech. A zdá se, že trend postupu druhů ptáků do města a vesnic nadále pokračuje. Příkladem z posledních let je holub hřivnáč nebo sojka obecná, kteří dnes žijí v našem sousedství.

Za nejlepšího pěvce u nás je považován slavík obecný, který zpívá nejen v noci, ale také během dne a většinou skrytě v podrostu lesa. V Sobotce jsme sice slavíka neslyšeli, ale zato další výborné a vytrvalé pěvce jako například drozda zpěvného, kosa černého či pěničci černohlavou. Zkuste se i Vy zastavit a zaposlouchat. Třeba i vám na vaší zahradě tyto druhy zpívají.

Dr. Zdeněk Mrkáček

KNIHOVNA

Vážení čtenáři Zpravodaje, první dva měsíce mého působení v sobotecké knihovně utekly jako voda. Čas byl plně naplněn seznamováním s prostředím, náplní práce a také plánováním, jak knihovnu čtenářům co nejvíce přiblížit a zpříjemnit dané prostory. Od plánů se díky spolupráci s vedoucí MKS paní Pavlínou Havlovou a jejímu pochopení mohlo rychle přejít k jejich postupné realizaci.

Počátkem května proběhla úprava prostor Galerie na schodech. Byl zde nově instalován moderní závěsný

systém, který umožňuje pružně reagovat na odlišné potřeby vystavovaných exponátů. Jeho výhody jsem ocenila již při přípravě výstavy Sobotka a osvobození v pětačtyřicátém. Výstava je přístupná vždy v otevírací době knihovny a je možné ji zhlédnout až do 19. června.

Prostor knihovny (zvláště pak dětské oddělení) se podařilo alespoň trochu „nafouknout“ pořízením dalších regálů. Tyto byly celkem bez problému zakomponovány do stávajícího zařízení knihovny a prázdné police se rychle plní novými knížkami.

Započalo se s tvorbou webových stránek knihovny. Knihovna bude mít tedy již brzy svou vlastní prezentaci, prostor, kde se budete moci seznámit s knižními novinkami a budete informováni o dění v knihovně. Veřejnost bude mít přístup ke knižnímu katalogu knihovny, čtenáři ke svému čtenářskému kontu.

Přeji vám všem krásné léto s knihou a v knihovně se těším na shledanou.

*Magdaléna Šrůtová,
knihovnice*

PRÁZDNINOVÝ PROVOZ KNIHOVNY

S blížícím se létem přichází i tzv. letní provozní doba. Díky pomoci ochotné brigádnice bude mít naše knihovna po celé prázdniny otevřeno stejně jako po celý zbývající rok, tedy:

Pondělí		12.00 – 16.00
Úterý	9.00 – 11.00	13.00 – 17.00
Čtvrtek	9.00 – 11.00	13.00 – 17.00
Pátek		13.00 – 17.00

KNIŽNÍ NOVINKY

Výběr knih pořízených za poslední dva měsíce do knihovny:

Beletrie

J. Jonasson: Analfabetka, která uměla počítat
 A. Mornštajnová: Slepá mapa
 H. Murakami: Bezbarvý Cukuru Tazaki a jeho léta putování
 P. Soukupová: Pod sněhem
 V. Vondruška: Husitská epopej, I. a II. díl

Naučná literatura

S. Briscoe: Patchwork a quilting
 E. Francová: Kuchařka ze Svatojánu
 Bl. Milfaitová: Příběh opravdové vášně
 J. Padevět: Krvavé finále: jaro 1945 v českých zemích
 M. Škorpil: Škorpilova škola běhu

Beletrie pro mládež

J. Green: Hvězdy nám nepřály
 A. Ježková: Prahou kráčí lev
 A. Kastnerová: O nevyřádném dědečkovi

J. Kinney: Deník malého poseroutky 9 – Výlet za všechny peníze
 J. Žáček: Krysáci 2 – Krysáci jsou zase spolu

Naučná literatura pro mládež

P. Horálek: Tajemná zatmění
 Kolektiv autorů: Velká kniha nápadů pro malé šikulky
 Zd. Ležák: Ve jménu Husa – Zrození kalicha
 P. Mason: Peníze nerostou na stromech
 E. Slonimová: Hvězdy nad námi

DO SOBOTECKÉ KNIHOVNIČKY

Václav Žmolík: Po Česku II. (Radioservis Praha 2015, 151 s.). Václav Žmolík je dobře známý televizní a nyní hlavně rozhlasový reportér, navíc již řadu let náš krajan, neboť má chalupu v Hubojedech. Ale setkat se s ním můžeme kdekoli po naší republice, v poslední době zvláště prostřednictvím jeho oblíbeného rozhlasového pořadu Výlety. Zážitkům a poznatkům ze svého

cestování dokáže dát i hezkou knižní podobu. A tak vznikly již dva díly cyklu Po Česku: první v r. 2008, druhý letos. Můžete se v nich seznámit s různými místy a zajímavostmi; nechybí ani zastavení v našem okolí. V prvním díle se tak můžeme začít do kapitol Mnichovo Hradiště, Prachovské skály, Český ráj po Zlaté stezce, Sobotka, Malá Skála, Dolánky, Lomnice nad Popelkou atd.;

v druhém se znovu zastavíme v Jičíně a v Jilemnici, přibyla návštěva Mladějova. V současné záplavě turistických průvodců působí Žmolíkovy záznamy z cest neotřele a jistě si najdou spoustu vděčných čtenářů.

Karol Bílek

KNIHA BOHATÁ KRÁSOU DŘEVĚNÝCH SAKRÁLNÍCH STAVEB

Sobotecká knihovna zakoupila nádhernou a objemnou knihu. Její autor ing. arch. Karel Kuča je náš přední znalec a publicista v oboru dřevěných kostelů, kaplí a zvonice a kniha provádí čtenáře třemi sty čtyřiceti těmito stavbami v Českých zemích.

Profesionální fotografie exteriérů i interiéru, schemata konstrukcí včetně rozměrů, historie a opravy staveb, zařazení do skupin, mapy, vše co by mohlo čtenáře zajímat. Jsou tu

stavby z nejbližšího i vzdálenějšího okolí, jako například Březina, Osek, Samšina, Lomnice, Zebín, Nová Paka, Řitnice, Rovensko, Vyskeř, Železný Brod, Všebořsko aj. a pak překrásné Kryštofovo Údolí, Špindlerův Mlýn atd. Nenachází se tu Nepřívěc, kde vnitřek zvonice je sice učebnicově vzpěradlový ze dřeva, ale plášť je zděný. Autor ho má již zařazen do budoucího druhého dílu pro stavby zděné. A ještě několik slov k autorovi: je spolunositelem evropské ceny Europa

Nostra za podobné dílo, které zahrnuje celou Evropu. Listování knihou je jako procházet obrazovou galerií. Knihu si může objednat každý do své knihovny prostřednictvím www.academia knihy.cz a cena bude nižší než počet stránek knihy, kterých je 685. V sobotecké knihovně se však na každého také dostane řada.

ing. J. Jindra

ŠKOLNÍ STRÍPKY

15 FLÉTNISTŮ, 2 TRUMPETISTÉ, 30 KLAVÍRISTŮ, 13 KYTARISTŮ, 6 HOUSLISTŮ OHLÉDNUTÍ ZA ŠKOLNÍM ROKEM V ZUŠ

Letošní školní rok přinesl Základní umělecké škole v Sobotce velkou změnu. Přestěhovali jsme se z budovy základní školy do budovy spořitelny. To, co jsme si přáli bezmála dvacet let, se loni na podzim stalo skutečností. A po devíti měsících působení ve spořitelně mohu s jistotou říci, že toto řešení se mi jeví jako velmi šťastné. Nejenom pro nás, pro učitele a děti, ale troufám si tvrdit, že i pro budovu samotnou. Věřím, že budova „žije“ spolu s námi a proces jejího stárnutí se zpomalil.

V právě končícím školním roce Základní uměleckou školu v Sobotce navštěvovalo patnáct flétnistů, dva trumpetisté, tři desítky klavíristů, třináct kytaristů a šest houslistů a na dvě desítky tanečnic. Velkou radost nám dělají žáci, kteří mají píli, výdrž a absolvují celý sedmiletý cyklus. Letos jich bylo celkem pět – Marie Anna Hejdková, Vojtěch Noll, Adéla Perná, Dominika Rejfová a Kamila Šourková. Všichni jsou absolventi ve hře na klavír.

Během uplynulých devíti měsíců jsme připravili řadu koncertů. Myslím, že tolik vystoupení jsme během školního roku nikdy předtím neuspořádali. Ráda bych připomněla především adventní koncerty nejenom v Sobotce, ale také na Mladějově a v Libošovicích, děti účinkovaly při vítání občánků, sázení lípy u pečovatelského domu, rozsvěcení vánočního stromu atd. Já osobně vzpomínám na koncert „Hrajeme spolu“, kde vystoupil sobotecký kytarový or-

chestr s jičínským, a na poslední z řady koncertů – květnový Rodinný koncert. Zde vystoupili nejenom sourozenci, kteří se u nás učí hrát, ale i třináct rodičů. Slyšeli jsme velmi pestrý program a velmi pestré nástrojové obsazení – od čtyřručního klavíru, kytarová, houslová a flétnová dua přes kytaru s houslemi až po trubku s klarinetem. Tento koncert je náročný na přípravu, proto se koná jednou za tři roky, letos byl v pořadí třetí. Velmi si vážím toho, že nikdy není nouze o účinkující a program lehce naplníme.

A co nás ještě čeká? 11. června v 16.30 se ve spořitelně uskuteční tradiční závěrečný koncert a úplně posledním naším vystoupením bude také tradiční koncert ke Dni hudby na Humprechtu. Na přípravě tohoto koncertu se letos podílí kromě sboru Stojmír-Bendl také ZUŠ a Základní škola. Našimi hosty budou studenti z polské Sobótky. Srdečně vás zvu 19. 6. v 17.00 na Humprecht.

Petra Matoušková

60. VÝROČÍ CHRÁNĚNÉ KRAJINNÉ OBLASTI ČESKÝ RÁJ

Víš, co je to chráněná krajinná oblast? Kolik jich je na našem území vyhlášeno? Která je nejstarší? Pokud tě zajímají odpovědi na tyto otázky, tak ti je rádi zodpovíme v následujícím krátkém příspěvku.

Chráněná krajinná oblast je v systému ochrany přírody České repub-

liky a Slovenska od poloviny 50. let 20. století označení pro velkoplošné území nižšího stupně ochrany, než jaký platí pro národní parky.

Na území České republiky je vyhlášeno celkem 25 chráněných krajinných oblastí o celkové rozloze 1 041 612 ha. Mezi nejznámější a nejnavštěvo-

vanější patří CHKO Šumava, CHKO Český ráj, CHKO Moravský kras nebo CHKO Český kras.

A právě CHKO Český ráj, místo, kde žijeme my všichni, je úplně tou nejstarší chráněnou krajinnou oblastí u nás. No není to úžasné?

Chráněná krajinná oblast Český

ráj byla vyhlášena v roce 1955 a letos si tedy připomínáme 60. výročí. Rozprostírá se v okolí Turnova, Mnichova Hradiště a Jičina. Sobotka tvoří pomyslnou východní bránu. Oblast je tvořena převážně pískovci, proto se zde hojně vyskytují borovicové lesy. Ty běžně obý-

vají srnky, zajáci, dravci a v okolí rybníků a vodních toků můžeme spatřit volavku, vydru nebo užovku. Na loukách tu roste mnoho chráněných druhů bylin, např. kosatec žlutý nebo sasanka pryskyřníkovitá. Mezi dominanty a nejnavštěvovanější místa patří zřícenina hradu Trosky, gotický

hrad Kost, Prachovské skály, Hruboskalsko, Maloskalsko, Kozákov nebo údolí Plakánek.

Ondřej Plocek, 7. A
Radek Štaff

LITERÁRNÍ EXKURZE

Ráno 30. dubna jsme vyrazili do Prahy na literární exkurzi s paní učitelkou Ortovou a Turkovou. Jako první jsme navštívili Památník národního písemnictví na Strahově – Strahovskou knihovnu. Je to druhá nejstarší církevní knihovna v Čechách. Obsahuje asi 140 000 svazků, z toho 2 000 rukopisů a 2 600 prvotisků. Nejstarší rukopis, Strahovský evangeliář, je asi z roku 860. Mohli jsme si prohlédnout dva reprezentační sály – starší zvaný Teologický a mladší Filozofický. V Teologickém sále se nacházejí fresky z let 1722 - 1727. Obsahuje 16 000 svazků náboženské literatury a sbírky astronomických a zeměpisných globusů. Filozofický sál je dlouhý 32m, vysoký 14m a 10m široký. Je v něm 50 000 svazků z oboru matematiky, fyziky, astronomie, historie, umění, beletrie a poezie. Je spojený chodbou se sbírkami literatury právnické, medicínské a farmaceutické. Na této chodbě se nachází malá dendrologická knihovna – je v ní 68 svazků, které dokumentují dřeviny rostoucí u nás. Před Filozofickým sálem se nachází přírodovědné a historické muzeum – Kabinet kuriozit.

Po prohlídce Strahovské knihovny jsme zamířili na Vyšehrad – na místo, kde se psaly naše nejstarší dějiny a které je spojené s nejstaršími českými pověstmi, které literárně zpracoval Alois Jirásek ve známé knize Staré pověsti české. Vyprávějí o kněžně Libuši, jak ze svého sídla na Vyšehradě věštila budoucí slávu Prahy a vyslala poselstvo za zakladatelem panovnické dynastie Přemyslem Oráčem, o udatném Bivojovi, o bájném koni Šemíkovu a jeho skoku z vyšehradské skály či o dívčí válce. Vyšehrad je skála s temnou siluetou dvou štíhlých věží, které náleží kostelu sv. Petra a Pavla. Vyšehrad vznikl jako opevněné hradiště někdy v 10. století. Karel IV. přestavěl Vyšehrad na kamennou pevnost, připojil jej hradbami k Novému Městu pražskému.

Nedílnou a neméně významnou součástí Vyšehradu je hřbitov – naše národní pohřebiště. Místo posledního odpočinku zde našlo téměř 600 osobností naší vědy a kultury. Součástí hřbitova je Slavín – společná hrobka některých národních velikanů. Hrobku

navrhl architekt Antonín Wiehl. Na vrcholu hrobky je sarkofág, nad nímž se sklání alegorická okřídlená postava „Genius vlasti“.

Jako poslední jsme navštívili vyšehradské kasematy, které byly vybudovány v 18. století. Kasematy jsou historické chodby, které sloužily vojenským účelům. Zpřístupněná část je dlouhá necelý kilometr a končí ve velkém sále zvaném Gorlice. Původně tento sál sloužil jako shromaždiště vojska a sklad zásob a munice. Nyní se využívá jako lapidárium – jsou zde umístěny originály barokních soch z Karlova mostu, konají se zde i koncerty a divadelní představení.

Po prohlídce kasemat jsme se vydali zpět k autobusu a vyjeli k domovu. Všem se exkurze po významných pražských místech spojených s naší historií líbila a v pořádku jsme se vrátili do Sobotky.

Adéla Karlová, 8.A

NAŠI ŽÁCI USPĚLI V PĚVECKÉ SOUTĚŽI TURNOVSKÝ KOS

V úterý 28. dubna 2015 se nejlepší zpěváci ZŠ Sobotka zúčastnili pěvecké soutěže Turnovský kos. Soutěžilo se v pěti kategoriích od nejmenších dětí z mateřských škol až po mládež do věku 15 let. Před odbornou porotou tvořenou pedagogy hudebních oborů ZUŠ Turnov vystoupili se svou písní tito žáci naší školy: Johana Judlová, Kristýna Ceeová, Kristýna Kopalová, Veronika Bradnová, Kateřina Badová, Filip Šisler, Beáta Černá, Tereza Zahradníková a Nikola Jurigová. V konkurenci více jak sedmdesáti zpěváků si nevedli vůbec špatně a někteří z nich dosáhli oprav-

Johana Judlová

du výborných výsledků. Naši žáci zcela ovládli kategorii zpěváků ve věku 6 – 9 let, kde obsadili kompletně stupně vítězů. 1. místo – Kristýna Kopalová (s

postupem do celostátního kola v Karlových Varech), 2. místo – Johana Judlová a 3. místo – Kristýna Ceeová. V kategorii dětí ve věku 11 – 13 let uspěla Nikola Jurigová, která obsadila 2. místo. Naše žáky na soutěž připravili a doprovázeli Mgr. Jindřich Bada a Mgr. Kamil Šisler. Všem dětem za výbornou reprezentaci školy děkujeme a těm nejúspěšnějším gratulujeme k dosaženým výsledkům.

Mgr. Jindřich Bada
a Radek Štaff

BESEDA S KAROLEM BÍLKEM NA TÉMA PAMÁTNÉ STROMY NA SOBOTECKU

Na konci února nás navštívil historik Karol Bílek, aby nám pověděl něco o památných stromech na Sobotecku. A já vám nyní nejzajímavější postřehy z jeho výkladu přiblížím.

Mezi ty nejznámější památné stromy tady na Sobotecku patřila Semtinská lípa, strom opředený mnoha pověstmi. Popravdě řečeno, nejdříve tu byly lípy dvě. Jenže v roce 1858 při velké vichřici jedna z nich spadla. A tak tam zůstala stát pouze jedna, ta více známá, kterou však v roce 2000 zničila silná bouřka. Zbylo po ní už jen torzo.

Lípy se u nás vysazovaly na památku při různých příležitostech. Například v upomínku zrušení roboty, při výročí císaře Františka Josefa I., při vzniku Československé republiky atd.

Pan Bílek nám nepovídal jen o lípách, ale mluvil i o topolech, které se sázely na Vesecké návsi.

Celá beseda byla velice zajímavá a musím říct, že jsem si z ní mnoho odnesla.

Kamila Šourková, 9. A

KUS DŘEVA ZE STROMU BESEDA S MARTINEM PATŘIČNÝM

Dne 20. dubna 2015 se uskutečnila beseda s Martinem Patříčným, českým výtvarníkem, řezbářem a spisovatelem. Beseda byla určena žákům 8. a 9. tříd a široké veřejnosti. Tato přednáška proběhla v atriu školy během odpoledních vyučovacích hodin. Abychom se seznámili s tím, co pan Patříčný vlastně dělá, mohli jsme nejprve zhlédnout pár videí dokumentárního cyklu (26 dílů) „Kus dřeva ze stromu“. Beseda byla obohacena hudebními výstupy pana Radka Štaffa, který zahrál na kytaru a zazpíval písně tematicky spojené s přírodou a především se stromy.

Řemeslu se pan Patříčný vyučil soukromě u svého strýce, ale mezitím

prošel řadou různých zaměstnání od prodavače až po řidiče. Své výrobky vystavuje po celé České republice, ale i v zahraničí. Zamyslel se nad významem stromů, které jsou našimi rovnocennými partnery, neboť rostly a žily, rostou a žijí. Jelikož sám nemá rád nudu, tak svůj výklad pojal odlehčenou a zábav-

nou formou. Měli jsme možnost vidět některé druhy dřeva a výrobky z nich – buk, topol, modřín... Protože je mimo jiné znalcem a milovníkem literatury, zarecitoval nám na závěr besedy úsměvnou báseň od Eduarda Basse. Pak nastal prostor i pro zajímavé dotazy některých posluchačů, kteří chtěli podrobněji ob-

jasnit fakta o dřevě. Všem se přednáška velice líbila a vhodně doplnila náš celoškolský projekt Stromy aneb „Hluboce zašum, stromová harfo, ...“

*Dominika Rejřková
a Gabriela Veigertová, 9. A*

OKRESNÍ KOLO DĚTSKÉ SCÉNY

5. března 2015 se v Jičíně konalo okresní kolo Dětské scény – recitační soutěže. Zahájení bylo trochu netradiční. Měli jsme totiž možnost zhlédnout krátké divadelní představení, ve kterém hrály děti ze Studia Šrámkova domu. Poté jsme se rozdělili do čtyř kategorií a šli přednést svoje texty a básničky. Bylo velice zajímavé vyslechnout si ostatní recitátory, nechat se jimi inspirovat a zažít s nimi dobrodružství v je-

jich příbězích. Když jsme všichni přednesli své básničky, šli se porotci poradit, kdo postoupí do krajského kola. Po zhruba 45 minutách jsme se dozvěděli výsledky. Z naší školy se nejvíce zadařilo Věře Bočkové (2. kategorie) a Michaele Pažoutové (3. kategorie), které postoupily do krajského kola. Čestné uznání poroty získala Kateřina Badová (1. kategorie). Všem moc gratulujeme.

Natálie Klímová, 7. A

NAVŠTÍVILI JSME BALET V NÁRODNÍM DIVADLE

Ve čtvrtek 16. dubna 2015 jsme se my, žáci 8. ročníku vypravili do Národního divadla na balet Čarodějův učeň. Všichni jsme se moc těšili, protože většina z nás na baletu nikdy nebyla. U autobusu jsme se sešla děvčata v šatech a i většina chlapců měla společenský oděv. I když jsem věděla, že balet se vyjadřuje jen pohybem, tak mi přeci jen

mluvené slovo chybělo. Až po přečtení samotného příběhu z programu jsem si baletní představení začala užívat. Mile mě překvapil mladý věk baletek a baletáků. Z některých jejich výkonů se mi až tajil dech. Kulisy byly nádherné, tohle Národní divadlo umí. Představení doprovázel orchestr, jehož živá hudba dodávala tanci šmrnc. Pro někoho

byla již samotná budova Národního divadla zážitkem, pro jiné to byla první zkušenost vidět baletní představení naživo. Na závěr bych chtěla poděkovat škole za zprostředkování jedinečného kulturního zážitku.

Štěpánka Kubištová, 8. A

ŠKOLNÍ FLORBALOVÁ LIGA 2014/2015

V období od 14. listopadu 2014 do 13. března 2015 probíhal na naší škole již 8. ročník Školní florbalové ligy. Do soutěže se zapojily pouze čtyři týmy ze 7. – 9. ročníků, a soutěž tak postrádala svou atraktivitu z minulých let. 3 týmy byly chlapecké a jeden zcela dívčí. Turnaj se hrál dvoukolově systémem každý s každým v rozestavení 3 + 1. Hrací doba byla stanovena na 2x 10 min.

Letošní ročník musím zhodnotit jako nejhorší ve své historii. Přihlášené týmy často nebyly schopné poskládat své mužstvo na ligový zápas, což často

vedlo k tomu, že některá družstva hrála i v rozestavení 2+1. To se samozřejmě muselo odrazit i ve výsledku. Jeden zápas byl navíc kontumován, neboť družstvo Avatarů se na zápas nedostavilo vůbec.

Věřím, že se situace zlepší, až na 2. stupeň dorazí silná generace, kdy máme v každém ročníku 2 třídy. Poté by mohla mít liga takovou úroveň, jakou mívala ve svých počátcích, kdy v jednom ročníku

startovalo i 9 mužstev. Příští rok to ale ještě nebude, a proto se odehraje školní florbalová liga jen formou jednodenního turnaje.

KONEČNÁ TABULKA

Umístění	Název týmu	Z	V	R	P	Skóre	Body
1.	Bodláci	6	5	0	1	75:13	10
2.	TSJ	6	4	0	2	74:17	8
3.	Avataři	6	3	0	3	51:38	6
4.	Pampelišky	6	0	0	6	4:136	0

*vysvětlivky: Z – zápasy, V – výhry, R – remízy, P – prohry

STATISTIKY ŠKOLNÍ FLORBALOVÉ LIGY

Celkový počet branek:	199
Průměr na zápas:	12,43
Kolo s největším počtem vstřelených branek:	3. kolo – 47 branek
Kolo s nejmenším počtem vstřelených branek:	8. kolo – 19 branek
Nejlépe střílející tým:	Bodláci – 75 vstřelených branek
Nejhůře střílející tým:	Pampelišky – 4 vstřelené branky
Tým s nejlepším obranou:	Bodláci – 13 inkasovaných branek
Tým s nejhorší obranou:	Pampelišky – 136 inkasovaných branek
Nejvyšší výhra turnaje:	31:0 Bodláci – Pampelišky
Nejrychlejší branka turnaje:	0:15 M. Eliáš (Bodláci), V. Kunst (TSJ)
Počet dvouminutových trestů:	1
Počet pětiminutových trestů:	0
Počet samostatných nájezdů:	0/0

Vyhlášení konečných výsledků Školní florbalové ligy 2014/15 se konalo ve čtvrtek 19. března 2015 o velké přestávce v gymnastickém sálu školy. Nejprve byli oceněni žáci v individuálních soutěžích. Nejlepším střelcem turnaje se stal s 37 vstřelenými brankami

Lukáš Král z 9. A, který tak obhájil své vítězství z loňského ročníku. Nejlepším brankářem byl vyhlášen Roman Sucharda z 9. A, který v odchytených zápasech inkasoval v průměru pouze 2,60 gólu. Nejlepším nahrávačem byl vyhlášen s 22 gólovými asistencemi Tomáš Kalinka

z 9. A. Následně došlo k ocenění jednotlivých týmů a dekorování mistra Školní florbalové ligy – tým Bodláků. Předány byly diplomy, medaile, drobné ceny a putovní pohár.

Radek Štaff

ŠKOLNÍ KOLO MCDONALD`S CUPU

KATEGORIE 4. – 5. ROČNÍK

Ve středu 29. dubna 2015 se uskutečnilo v tělocvičně naší školy školní kolo McDonald`s cupu. Soutěže se zúčastnila čtyři mužstva ze 4. a 5. tříd, která se utkala v jedné skupině systémem každý s každým v rozestavení 4+1. Hrací čas jednoho zápasu byl sta-

noven na 1 x 10 minut. O vítězi tak rozhodla konečná tabulka. Letošní turnaj byl až nezvykle vyrovnaný! O tom ostatně svědčí i výsledky. Vždyť ani v jednom zápase se nedokázali střelci gólově prosadit víc jak jednou. A navíc všechna čtyři mužstva inkasovala ve třech

odehraných zápasech pouhé dvě branky. Mohli za to především výborní gólmani, ale i pozorní a důrazní obránci. Z vítězství se nakonec radovali žáci 4. A (FC Barcelona), což bylo velké překvapení, neboť se čekalo, že 1. místo obhájí loňští vítězové z 5. B (KFC Sobotka).

KONEČNÁ TABULKA

Název týmu		1.	2.	3.	4.	SKÓRE	BODY	UMÍSTĚNÍ
		FC BARCELONA	ČERNÍ PANTEŘI	ČERNÍ ORLI	KFC SOBOTKA			
1.	FC BARCELONA 4.A		1:0	1:1	1:1	3:2	5	1.
2.	ČERNÍ PANTEŘI 4.B	0:1		1:0	1:1	2:2	4	2.
3.	ČERNÍ ORLI 5.A	1:1	0:1		0:0	1:2	2	4.
5.	KFC SOBOTKA 5.B	1:1	1:1	0:0		2:2	3	3.

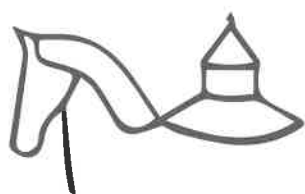
Po odehrání všech zápasů se konala ještě dovednostní soutěž ve slalomu s míčem. Každý tým si určil svého zástupce, který se poté snažil proběhnout vytyčenou dráhu v co možná nej-

rychlejším čase. Nejchytřejším slalomářem byl Jiří Zmatlík z 5. B s časem 12,78 s.

Poté již nastalo slavnostní vyhlášení konečných výsledků turnaje. Nejprve byli oceněni žáci za individuální

výkony. Nejlepším brankářem turnaje se stal Lukáš Chrupa z 5. A, který v brance svého týmu předváděl neskutečné zákroky a přiváděl střelce soupeřů doslova k zoufalství. Svou pozici navíc obhájil, neboť cenu pro nejlepšího střelce získal i v loňském ročníku McDonald`s cupu. Boj o druhou individuální cenu, nejlepšího střelce turnaje, byl velice napínavý. Po šesti odehraných zápasech měli totiž tři střelci shodný počet vstřelených branek, a tak museli Martin Grunt, Vojtěch Rejzek a Michal Šaradín bojovat o cenu pro nejlepšího střelce turnaje v dodatečné soutěži v přesnosti střelby na prázdnou branku. Nejpřesněji střílel Martin Grunt a mohl se tedy radovat z vítězství. Následovalo předání diplomů a cukrovinek pro jednotlivé týmy, vítězové si navíc odnesli zlaté medaile a putovní pohár.

Radek Štaff

JEZDECKÝ KLUB

JARO 2015 V JK SOBOTKA

Kliska Kassia a Lenka Bartoňová získaly letos již několik pěkných umístění.

Sportovní sezóna v jezdeckém klubu se rozjela již tradičně v lednu účastí našich vozatajů na halových závodech v Semicích a v březnu na Jezdeckém festivalu v Lysé nad Labem. Na obou nás velmi dobře reprezentovali ing. Robert Olbrich s nádherným spřežením černých frízských koní a Michal Kořínek se spřežením haflingů.

Vozatajci v podání Michala a Milana Kořínka to letos rozjeli opravdu zobra, neboť jejich první venkovní soutěží byly mezinárodní závody v polské Strzegomi, odkud dovezli zlatou a stříbrnou příčku. Také Pavel Hybler nezahál a dvěma páry se účastnil mezinárodních závodů v Němčicích u Kolína, odkud dovezl druhé a třetí místo. Svou novou, mladou akvizici pro tuto sezonu připravu-

je i Alena Brixová, která patří mezi jedničky naší stáje.

Skokanské části začala sezóna u nás doma pod Humprechtem Jarními jezdeckými závody dne 18. dubna 2015, kterých se účastnilo 143 soutěžících v pěti skokových soutěžích.

Jednalo se o nový závodní provoz – tak trochu zkušební. Ze sportovních a veterinárních důvodů jsme byli nuceni přesunout děj závodů na písčovou jízďárnu, která doposud sloužila jako pracoviště, a opracování koní přesunout na travnatou plochu kolbiště. Tato plocha byla v posledních 5 letech dvakrát popískována, ale terén je pro skokové soutěže nadále velmi tvrdý. Vybudování nového povrchu, z rohoží a pískem s geotextilií se pohybuje v řádech milionů, což je pro nás zcela

nereálné, tudíž jsme řešení našli ve výměně sportovišť.

V parkurovém skákání nás letos reprezentují Lenka Bartoňová – Kassia, Sylva Horáčková – Garsia, Stáňa Horáčková – Tasmánský Čert, Tereza Jindrová – Drakona, Veronika Havířová – Calimero. Kassia vybojovala hned v prvním svém letošním parkuru pěkně 3. místo. Garsia se Sylvou pak vybojovala zlato v přeboru Českého ráje.

18. července se uskuteční XIII. ročník Memoriálu Vladimíra Havránka, na který jste všichni srdečně zváni.

KULTURNÍ TRADICE

KULTURNÍ KALENDÁŘ

Květen je bohatý na smutná výročí v souvislosti s událostmi před 70 roky. Tehdy byl v Sobotce zastřelen 8. května Jaroslav Havíř, u Pyrámu zahynul ve stejný den Jaroslav Pelc z Vesce a v Praze na barikádách padl Jaroslav Suchánek. Již 7. května zemřel v Praze na Bulovce na následky věznění v Terezíně Alois Konečný z Mladějova. 10. května za-

hynul v Rovensku pod Troskami partyzánský velitel Ivan Karlovič Nelipovič. 19. května zemřel na následky věznění respicent finanční stráže František Macoun, 21. května praporčík četnictva Antonín Rybín a 23. května rolník z Mladějova Josef Šťastný. 26. června zemřel na následky ztýrání německými vojáky kostecký sládek Karel Klíma. A do toho-

to smutného seznamu bychom mohli připojit i bývalého soboteckého učitele Václava Vaníčka († 24. května po návratu z vězení), architekta Jindřicha Freiwalda, projektanta sobotecké Městské spořitelny (padl v květnovém povstání v Praze) atd. Čest jejich památce!

- 15. 5. 1495 zemřel kostecký pán **Jan Zajíc** z Hasenburka.
- 4. 5. 1735 se narodil dlouholetý markvartický farář **Tobiáš Svoboda**.
- 8. 5. 1795 se narodil sobotecký obrozenecký kantor **František Kendík**.
- 14. 5. 1835 se narodil sobotecký a dolnobousovský učitel a vlastivědný autor **Jan V. Smrž**.
- 14. 5. 1835 se narodil a 16. 6. 1905 zemřel spisovatel **Ferdinand Schulz**, přítel Václava Šolce.
- 20. 5. 1875 zemřel **Jan Mikuláš Černý**, rolník ze Března, starosta Sobotky.
- 21. 5. 1895 zemřel sobotecký děkan **P. Jan Rutta**.
- 3. 5. 1905 se narodila sobotecká učitelka a krátce ředitelka školy **Růžena Podhorská**.
- 16. 5. 1905 zemřel v Havlíčkově Brodě **prof. Václav Svoboda**, rodák z Nepřívěce.
- 19. 5. 1905 se narodil **Josef Macoun**, učitel, osvětový pracovník a odbojář.
- 22. 5. 1905 se narodil básník **Vilém Závada**, životopisec Václava Šolce.
- 25. 6. 1905 se narodil **Miloslav Podhorský**, sobotecký učitel, hasič a odbojový pracovník.
- 9. 5. 1915 se v Dolním Bousově narodil herec, národní umělec **Vítězslav Vejražka**.
- 7. 6. 1915 zemřela **Františka Pluhařová**, jíž věnoval Václav Šolc Písně o bledé dívce.
- 23. 6. 1915 se narodil sobotecký básník a spisovatel **Jan Stránský-Mach**.
- 10. 5. 1935 zemřel **František Taneček**, první starosta samostatné Staňkovy Lhoty.
- 14. 5. 1935 se narodil v Turnově přírodovědec **Bohumil Slavík**, spolupracovník ZŠS.
- 11. 6. 1945 zemřel historik **František Teplý**, který poodhalil tajemství Křížánku.
- 30. 5. 1985 zemřela **Sylva Daničková-Vaňková**, spolupracovnice ZŠS.
- 22. 5. 2005 zemřela **Šárka Kratochvílová-Štembergová**, herečka, vedoucí RSŠD.

SOBOTKA SE KONEČNĚ DOČKALA SLAVÍKŮ!

Protože výzkum ještě probíhá, omezují se nyní jen na krátké sdělení, že slavíci v Sobotce konečně hnízdí a to poblíž koupaliště, Humprechtu nadohled. Prostředí, které si vybrali, již dávno splňuje jejich nároky. Bylo jen otázkou času, kdy vzhledem k rozpínání polabské populace a mírnému oteplování klimatu k tomu dojde. Sobotka se krále pěvců dočkala a více informací k potěšujícímu zjištění přinese letní zpravodaj.

Pavel Kverek

JAK PŘIPRAVUJEME NOVÉ VYDÁNÍ SLOVNÍKU KDO JE KDO V DĚJINÁCH SOBOTECKA

Knižka s tímto názvem spatřila světlo světa r. 1995. Svůj vzor měla v Památkovníku soboteckých a okolních rodákův z r. 1882 – a tak jsem si myslel, že nějaké pokračování vyjde zase

tak za sto let. Ale ukázalo se, že slovník byl brzy zcela rozebrán a představitel Městského úřadu v Sobotce mi tlumočili přání připravit nové vydání. Přijal jsem tento úkol, ale zároveň jsem si

byl vědom, že to je práce nad mé síly, protože již dlouho nebydlím v Sobotce. Leč vymyslelo se řešení: svou pomoc nabídli Mgr. Olga Bičíšřová, PhDr. Dagmar Faměrová, Mgr. Tomáš Grindl a

knihovnice Alena Pospíšilová. Vytvořili jsme tedy jakousi redakční radu, rozdělili jsme si úkoly a pustili se do práce. Se záměrem souhlasili i starostové měst Sobotky a Dolního Bousova i okolních obcí.

Slovník by tedy měl vyjít do konce letošního roku jako 3. díl Malých dějin Sobotecka (MDS). Měly by být odstraněny zjištěné chyby z 1. vydání, údaje hesel by měly být aktualizovány (kolik jen lidí zemřelo za těch dvacet let!) a územně by měl být rozšířen o Dolnobousovsko, aby zahrnul celý bývalý okres

sobotecký a odpovídal i v této oblasti prvním dvěma dílům MDS. Měl by obsahovat hesla většiny veřejně činných osob našeho regionu, zemřelých i žijících, rodáků i těch, kteří se přistěhovali včetně chalupářů. Přibývají tedy další učitelé, kněží, šlechtici, dlouholetí starostové, spolkoví funkcionáři, kronikáři, sportovci, někteří významnější podnikatelé atd. Pokud to šlo, oslovili jsme je připraveným dotazníkem; na mnohé však nemáme spojení. Prosíme tedy naše čtenáře a širokou veřejnost: pošlete nám své typy, pomozte nám,

aby slovník byl co nejuplněnější. Pište na adresu tohoto časopisu.

Samozřejmě při tak rozsáhlém díle (počítáme víc než tisíc hesel) budou hesla stručná, ale zde je naším cílem hlavně upozornit na osobnosti, které pro Sobotecko a Dolnobousovsko byly významné a zaslouží si, aby se na ně nezapomnělo.

Věříme, že nám pomůžete.

Karol Bílek

SPOLEČENSKÁ OZNÁMENÍ

BLAHOPŘEJEME

3. května 1925 se narodil univerzitní profesor **PhDr. Vladimír Kašík**. Na Mladoboleslavsku byl zapojen do odbojové činnosti za 2. světové války. Připomínáme si i jeho blízký vztah k Sobotecku, kdy zde ochotně přednášel v Markvarticích či v Sobotce o Josefu Hakenovi nebo kdy nám r. 1966 napsal rozsáhlý článek o Jindřichu Gustavu Maštálkovi do našeho ZŠS.

Výrazná osobnost mezi českými historiky, signatář Charty 77. Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy musel opustit již na počátku normalizace, protože nechtěl zradit myšlenky obrodného procesu jara 1968. Vrátil se až po Listopadu 1989.

Blahopřání posíláme i do Dolního Bousova paní **Marii Ronové**. Mnozí ji známe ještě jako Mařenku Váňovou z Malechovic, další jako dlouholetou soboteckou a dolnobousovskou paní učitelku a na čas i ředitelku dolnobousovské školy. 22. května oslavila osmdesátiny a my se dodatečně připojujeme ke gratulantům.

V červnu si také připomínáme kulatá životní jubilea osobností, které dobře známe. Tou první je donedávna starosta města Sobotky **Stanislav Tlášek**, který se narodil přesně v polovině minulého století, 14. června 1950. Jeho práce pro město za dvě ob-

dobí starostování je v živé paměti, a on v ní nadále jako člen městského zastupitelstva pokračuje.

Druhá jubilující osobnost je o třicet roků mladší a je to dáma. Výborná varhanice **Zdeňka Nečesaná** působí nejen v Sobotce, ale i v Mladé Boleslavi a v širokém okruhu Boleslavska. U nás navíc založila báječný letní varhanní festival, na němž mají možnost předvést své umění ti nejlepší varhaníci naší republiky, ale i jejich mladí začínající nástupci. Paní Zdenička by si 23. června zasloužila velikou krásnou kyticí.

PODĚKOVÁNÍ LÉKÁRNĚ U STRÁŽNÉHO ANDĚLA

Prostřednictvím časopisu Zpravodaj Šrámkovy Sobotky, bychom rádi poděkovali za velkou ochotu, laskavý přístup a umění poradit panu Mgr. Liboru Prokorátovi a jeho kolegyni diplomované farmaceutické asistentce Nikole Rejfové a Šárce Dorobantové ze sobotecké lékárny U strážného anděla.

Za sobotecké občany Marie Drapáková a Marie Dlouhá

JUBILEA

První dubnový den oslavila 85. narozeniny paní **Miloslava Drholcová** z Boleslavské ulice. Čilá paní léto stráví ve svém domě v Sobotce, v zimě bývá u dcery v Praze. Právě dnes přijeli opravit dům po noční vichřici, která se přehnal přes Sobotku a okolí. Paní Drholcová 25 let prodávala v Jednotě v potravinách. Práce jí bavila, ráda na to vzpomíná.

Paní Drholcové přejeme hodně pohody do dalších let.

4. 4. 1930 se narodil pan **Karol Ziman**, dnes už dlouhá léta sobotecký občan. Narodil se na Slovensku. Když mu bylo asi 16 let, přijel na Slovensko majitel sklárny pan Zogala dělat nábor na získání nových učňů, později zaměstnanců k broušení skla. Pan Ziman s celou skupi-

nou přijel do Čech a zůstal natrvalo. V Čálovicích poznal budoucí ženu. Měli 1 syna, nyní má jen vnoučata a pravnoučata. Než jsem ale připravila článek do Zpravodaje č. 3, pan Karol Ziman zemřel.

Další jubilant, pan **Václav Šámal**, se 9. 4. dožil 85 let. Nyní ho zlobí nohy, tak bydlí v DPS v Sobotce. Celý život pracoval

v zemědělství, kde práce nebyla vůbec lehká, ale měl ji rád. V pečovatelském domě se mu líbí, rád si popovídá. Nezbytné úkony, které sám nedokáže zvládnout, obstarají příbuzní nebo pečovatelky. Je spokojený. Panu Šámalovi přejeme pohodu, ať ty nohy tak nebolí.

14. 4. oslavila 85 let další sobotcká občanka, paní **Jarmila Nosková**. Společně s manželem žije v DPS, jsou tu spokojeni. Paní Nosková má 2 dcery, přistěhovali se z Mladé Boleslavi. Jedna dcera bydlí v Sobotce. Paní Nosková je vyučená kadeřnice, práci dělala ráda. Jezdili s manželem na dovolené a dnes na to velice ráda vzpomíná. Nyní má z okna vyhlídku na Humprecht. Paní Noskové přejeme vše nejlepší a zdraví.

16. 4. oslavila 85. narozeniny paní **Marie Šámalová** za Spyšové. Stále usmívající paní žije v rodném domě společně s jednou ze svých tří dcer. Paní Šámalová pracovala v zemědělství. Ve Spyšové se jí líbí. Žijí zde i další spyšovské spolupracovnice, rády se navštěvují a vzpomínají na mladá léta. Paní Šámalová má obrovskou paměť, vše si pamatuje, co bylo v mládí. Ve Spyšové se narodila, vdala i pracovala, ani jinde by nechtěla být. Nyní je již vdovou. Paní Šámalové přejeme pohodu do dalších let.

24. 4. oslavila 80. narozeniny paní **Jiřina Jirovská**. Drobná, usměvavá paní bydlí v DPS v Sobotce. Narodila se na severu Čech, na Teplicku. Pracovala ve sklárnách Chudeřovice. Dále pracovala na stavbě silnic a železnic jako jeřábnice. Všude se jí líbilo. Nakonec pracovala u Jednoty, v restauraci Čína v Kosmonosích. Nyní 10 let bydlí v Sobotce, má tento kraj ráda. Ráda se set-

kává se spolubydlícími ženami baráčníci i baráčníky na jejich rychtě. Stále je usměvavá a příjemná. Paní Jirovské přejeme zdraví a pohodu.

30. 4. oslavila 80. narozeniny paní **Stanislava Navrátilová** ze Sobotky. Léto tráví na Samšině ve své chalupě, má ráda zahrádku, pěstuje kytičky, chodí na houby. Je maminkou dvou dcer, babičkou a prababičkou. Celá rodina jí děkuje za všechnu lásku a přejí hodně zdraví do dalších let.

4. 5. 1935 se narodil **Jaroslav Mitroškin** z Boleslavské ulice v Sobotce. Pan Mitroškin bydlí sám, manželka je v léčebně. Byt má opravdu pěkný. Narodil se ve Vlčím Poli, pak bydlel na Skašově a v Domousnicích. Celý život jezdil traktorem v JZD i na státním statku. Má 2 děti. Dcera je na Rytiřově Lhotě a syn v Libáni. Tatínka navštěvují. Panu Mitroškinovi přejeme zdraví a pohodu do dalších let.

12. 5. oslavil 85 let pan **Vladimír Starčovský** ze Sobotky. Pan Stračovský málo slyší, tak jsme si moc nepovídali, jako souseď je přívětivý. Měl radost z dárku a blahopřání. Panu Stračovskému přejeme zdraví a spokojenost.

19. 5. oslavila 91. narozeniny paní **Marie Donátová** ze Sobotky. Narodila se v Rovensku pod Troskami. Ve válce byla totálně nasazena na Pace, kde dělali letecké součástky. Když se vrátila, tak se vdala. Má 3 dcery, 7 vnoučat a 11 pravnoučat. Nyní je již 10 let vdova. Pracovala jako švadlena ve Sněžce Jablonec, pak Náchod. V důchodu nezahálela, pracovala v kuchyni na Kosti, v pekárně, ve Frutě i na hotelu Bůrovna. Paní Donátové přejeme zdraví a pohodu, neboť bydlí u jedné z dcer, která se o ní stará.

19. 5. 1930 se narodil ing. **Rudolf Hošek**. Když mu bylo 8 let, přestěhoval se s rodiči do Sobotky, kde rodiče postavili dům. Pan Hošek byl velmi nadaný, vystudoval stavební průmyslovku v Mladé Boleslavi, dále vysokou školu v Praze – Fakultu pozemního stavitelství a architektury. Umístěnku dostal do Ústí nad Labem. V roce 1952 promoval a v roce 1960 se dostal do Jičína na Okresní národní výbor, dělal posudky nemovitostí. Má 2 děti, 4 vnoučata a spokojeně žije s manželkou ve svém domě. Panu Hoškovi přejeme zdraví a radost z rodiny.

19. 5. také oslavila 85. narozeniny paní **Věra Linhartová**. Narodila se v Sobotce jako Věra Sedmidubská. Získala úplné střední vzdělání, 35 let pracovala v Dolním Bousově u vojáků jako finanční účetní. Má 2 děti, vnoučata a pravnoučata. Má z nich velikou radost. Pracovala také u Červeného kříže a přes 20 let byla činná v tanečních kurzech v Sobotce. Nyní jí trochu zlobí zdraví, dcera i syn maminku často navštěvují a pomáhají. Paní Linhartové přejeme zdraví, spokojenost a vše dobré.

26. 5. 1921 se narodila paní **Zdeňka Fraňková** ze Sobotky, ulice U Stadionu. Již jí zlobí zdraví, stará se o ni dcera. Paní Fraňkové, přejeme pohodu a spokojenost.

26. 5. 1923 se narodila **Božena Zahradková** ze Šolcovy ulice v Sobotce. Celý život pracovala v zemědělství. Ráda na to vzpomíná, již chová jen králíky. Bydlí s dcerou, je spokojená. Přejeme jí zdraví a pohodu mezi dětmi a vnoučaty.

Všem jubilantům zdraví a spokojenost přeje Hana Rulcová

OPUSTILI NÁS NAVŽDY

DUBEN

Dne 18. dubna zemřel ve věku 80 let pan **Josef Macoun** ze Spyšové.

Dne 29. dubna zemřel ve věku 84 let pan **Bohumil Veselý** ze Sobotky.

KVĚTEN

Dne 3. května zemřela ve věku nedožitých 71 let paní **Jana Kubinová** z Markvartic.

Dne 6. května zemřel po delší nemoci ve věku 86 let pan **Jaroslav Konečný** ze Sobotky.

Dne 12. května zemřel ve věku 68 let pan **František Švorc**, rodák za Rakova.

Dne 16. května zemřel zaopatřen svatými svátostmi ve věku 85 let pan **Karol Ziman** ze Sobotky.

Dne 19. května zemřel ve věku 86 let pan **Stanislav Brusák** ze Samšiny.

Dne 22. května zemřela ve věku 64 let paní **Květoslava Mrháková** ze Sobotky.

Dne 25. května zemřela po dlouhé nemoci ve věku 91 let paní **Zdeňka Linková**, rodačka ze Sobotky.

59. ŠRÁMKOVA SOBOTKA

FESTIVAL ČESKÉHO JAZYKA, ŘEČI A LITERATURY

STAŘÍ MISTŘI aneb KOUZLO LITERÁRNÍHO ŘEMESLA

Sobota 4.7.

18:00 **Pěle Mêle Quintet** | zámek Humprecht | koncert a cappellového souboru | 118 Kč
19:30 **Už jsme doma** | Pan Dur | zahrada Šrámkova domu | koncert kultovní české rockové kapely | 159 Kč

Neděle 5.7.

10:00 **Slavnostní zahájení festivalu** | sál spořitelny |
11:00 **BarCamp: Učíme se učit...** | Městské divadlo | konference o současných podobách češtiny | vstup po registraci
13:00 **Helena Samohelová – Plastiky** | Šolcův statek | vernisáž výstavy
14:30 **Poetické odpoledne** | Šolcův statek | procházka po soboteckých prostranstvích s divadlem a recitací | režie: Lada Blažejová
17:00 **Saxwork Quartet – Ave Maria** | kostel sv. Maří Magdaleny | koncert duchovní hudby | 118 Kč
19:30 **Zeptej se táty** | Městské divadlo | dramaturgie románu Jana Balabána v podání Činoheráku Ústí | 118 Kč
22:00 **Démanty noci** | zahrada Šrámkova domu | projekce slavného filmu Jana Němce podle námětu Arnošta Lustiga | 59 Kč

Pondělí 6.7.

09:00 **Sestupy a naděje Jana Balabána** | sál spořitelny | přednáška PhDr. Blanky Kostřicové, PhD.
13:30 **Milostná lyrika Václava Šolce v tónech saxofonů** | Šolcův statek | Pásmo poezie s hudebním doprovodem v básnickově rodném domě
15:00 **Vydávání jako řemeslo – Co by měl autor vědět o spolupráci s nakladatelem** | Základní škola | seminář RNDr. Vladimíra Pistoria
15:30 **Autorské čtení Františky Vrbenské** | zahrada Šrámkova domu
16:00 **Trochu hudby, trochu poezie, trochu poezie, trochu hudby** | Dům s pečovatelskou službou | beseda k rozhlasové hře | host: Hana Kofránková
17:30 **Autorské čtení Kateřiny Rudčenkové** | zahrada Šrámkova domu
19:30 **J. H. Krchovský** | Andrej Polanský wtf Emül Langman | Krch-off band | zahrada Šrámkova domu | autorské čtení a koncerty | 159 Kč
20:00 **Léto** | Městské divadlo | projekce filmové adaptace dramatu Fráni Šrámka | 59 Kč

Úterý 7.7.

09:00 **Vzdálená tvář středověké literatury** | sál spořitelny | přednáška prof. PhDr. Viktora Viktory, CSc.
14:00 **Nemaluj čerta na zeď** | Šolcův statek | poetické pásmo z textů básníka Jiřího Žáčka
15:00 **Psaní jako řemeslo – Okřídlená paprička aneb pravidla hry v umění** | Základní škola | seminář Mgr. Daniela Fischerové
15:30 **Autorské čtení Vratislava Slezáka** | zahrada Šrámkova domu

16:00 **Kaleidoskop Jana Rejzka – Pořad zhudebněné poezie** | Dům s pečovatelskou službou | beseda k rozhlasovému pořadu | host: Jan Rejžek
17:30 **Autorské čtení Ivana Matouška** | zahrada Šrámkova domu
19:30 **Pochyby** | Městské divadlo | divadelní představení souboru SoLITEater | 118 Kč
22:00 **Škrábanice** | Městské divadlo | audiovizuální improvizace Jaromíra Tylpta a Michala Rataje

Středa 8.7.

09:00 **Slovní zásoba starší češtiny** | sál spořitelny | přednáška Mgr. Františka Martinka
14:00 **Poetický slovník v příkladech** | Šolcův statek | literárně-hudební pásmo spisovatele Přemysla Ruta
15:30 **Autorské čtení Olgy Walló** | zahrada Šrámkova domu
16:00 **Cristobal Colón** | Dům s pečovatelskou službou | beseda k rozhlasové hře | hosté: Jiří Hubička a Jana Škápíková
17:30 **Autorské čtení Františka Šmahela** | zahrada Šrámkova domu
19:30 **Chlast** | Městské divadlo | divadelní adaptace románů Emila Zoly brněnského divadla Feste | 118 Kč
22:00 **Společnost mrtvých básníků** | městský park | vzpomínkový pořad Císařova nového divadla na nedávno zesulé autory
22:00 **Světlušky Hany Voříškové** | městský park | lampiónová výstava vybraných básní

Čtvrtek 9.7.

09:00 **Pojem autorství ve středověku** | sál spořitelny | přednáška Dr. Jana Hona
13:30 **Adolf Born - grafika** | Šolcův statek | vernisáž výstavy
16:00 **Nico – Ledová sfinga, Pasáček vepřů** | Dům s pečovatelskou službou | beseda k rozhlasovým hrám | hosté: Karel Weinlich a Petr Mančal
17:30 **Autorské čtení Dory Kaprálové** | zahrada Šrámkova domu
19:30 **Koncert pro Mistra Jana** | sál spořitelny | komponovaný pořad Alfreda Strejčka a Štěpána Raka k 600. výročí od upálení Jana Husa | 159 Kč
21:00 **Lidová muzika z Chrástu** | zahrada Šrámkova domu | koncert folklórního souboru | 59 Kč

Pátek 10.7.

10:00 **Poezie jako řemeslo – Básník (a) počítač** | sál spořitelny | přednáška PhDr. Jana Kolára, Ph.D.
15:30 **Autorské čtení Jakuba Řeháka** | zahrada Šrámkova domu
16:00 **Barbaramáš a Medordes aneb Boj o nevěstu též Zavinšovaná princezna** | Dům s pečovatelskou službou | beseda k rozhlasové hře | hosté: Růžena Merunková a Miloš Hlavica

17:30 **Autorské čtení Petra Stančíka** | zahrada Šrámkova domu
19:30 **Večer s detektivkou aneb Vrah je Zahradník** | Městské divadlo | humorné představení Klubu přátel Evy Zahradníkové, soboteckého kratochvilného uskupení
22:00 **Učitelská dílna** | sál spořitelny | závěrečné vystoupení účastníků učitelské dílny Šrámkovy Sobotky 2015

Sobota 11.7.

10:00 **Dětská dílna** | zahrada Šrámkova domu | závěrečné vystoupení účastníků dětské dílny Šrámkovy Sobotky 2015
11:00 **Jarmark soboteckých dílen** | Základní škola | závěrečná prezentace účastníků překladatelských, kritických a tvůrčích dílen Šrámkovy Sobotky 2015
14:00 **Vystoupení přednesových dílen I.** | Městské divadlo | závěrečné vystoupení účastníků dílen skupinového a divadelního přednesu Šrámkovy Sobotky 2015
14:00 **Vystoupení přednesových a tvůrčích dílen II.** | sál spořitelny | závěrečné vystoupení účastníků dílen sólového a hudebního přednesu a rozhlasových tvůrčích dílen Šrámkovy Sobotky 2015
18:00 **Jannis Moras** | Nauzea orchestra | DJ Papa Kani | zahrada Šrámkova domu | hudební tečka festivalu | 159 Kč

V Městské knihovně Fráni Šrámka bude po celou dobu festivalu probíhat výstava Dany Raunerové s názvem KRESBY, které ke mně přišly.

V sobotu 11. července proběhne TŘEŠŇOVÝ JARMÁRK. Od 7:00 se můžete těšit na regionální produkty a rukodělné výrobky.

Změna programu vyhrazena! V případě změny programu anebo místa jeho konání z důvodu nepříznivého počasí budou diváci o novinkách včas informováni.

Na pořady v Městském divadle je nutná rezervace míst, která se týká i držitelů permanentek. Rezervaci lze uskutečnit pouze v den konání daného programu v MIC Sobotka nebo na tel.: 493 571 587.

Bližší informace naleznete v programové brožurě nebo na stránkách www.sramkova-sobotka.cz.

V průběhu festivalu vychází časopis Splav!

Festival se koná pod záštitou Rady Královéhradeckého kraje a za finanční podpory Ministerstva kultury České republiky.

SIMPLY CLEVER

ŠKODA

JEZDĚTE ÚPLNĚ BEZ STAROSTÍ!

ŠKODA Rapid nebo ŠKODA Rapid Spaceback

jen za 5 999 Kč měsíčně

ŠKODA Bez starostí

Nový vůz bez akontace. Bez starostí. Snadno.

Užijte si radost z nového auta a starosti nechte na nás. S novou službou ŠKODA Bez starostí si teď můžete pronajmout bez akontace, jen za fixní částku, úplně nový vůz. **Třeba ŠKODA Rapid 1.2 TSI 63 kW nebo ŠKODA Rapid Spaceback 1.2 TSI 63 kW za 5 999 Kč měsíčně ve verzi služby KOMPLET.** A to včetně kompletního pojištění, servisu a sady zimních kol včetně přezutí. Kompletní nabídku služby najdete na skoda-auto.cz/bezstarosti. Zeptejte se nás v on-line chatu, zavolejte na Infolinku ŠKODA na čísle 800 600 000 nebo navštivte svého autorizovaného prodejce ŠKODA.

skoda-auto.cz/bezstarosti [f/skodacz](https://www.facebook.com/skodacz) [y/skodacz](https://www.youtube.com/skodacz) [t/skodacz](https://www.tiktok.com/skodacz) [i/skodacz](https://www.instagram.com/skodacz) [li/skodacz](https://www.linkedin.com/skodacz) [SKODA Finance](https://www.skoda-finance.com)

Produkt je nabízen společností ŠkoFIN s.r.o., IČ: 45805369, se sídlem Pekařská 6, 155 00 Praha 5 (dále jen „ŠkoFIN“). Tato indikativní nabídka není nabídkou ve smyslu § 1732 zákona č. 89/2012, občanského zákoníku, a jejím přijetím nevzniká mezi společností ŠkoFIN a druhou stranou závazkový vztah. Detailní nabídka je k dispozici u smluvního partnera ŠKODA a ŠkoFIN nebo na webových stránkách www.skoda-auto.cz/bezstarosti. Na poskytnutí produktu nevzniká právní nárok, každá zpracovaná nabídka (kalkulace) podléhá individuálnímu schválení.

Váš autorizovaný prodejce vozů ŠKODA:

AUTOCENTRUM Jičín
Hradecká 1101
506 01 Jičín
Tel.: 730 158 502
www.autocentrum-jc.cz

Slavík modráček. Foto: Z. Mrkáček

Průvodce

**Dřevěné a polodřevěné
kostely, kaple a zvonice
České republiky**

KULTURNÍ A SPOLEČENSKÉ AKCE V SOBOTCE

Hana Voříšková: Panáčkové: obrazy a knížky

sobota 30. 5. - 8. 7. 2015

Šolcův statek v Sobotce

V Galerii Karla Samšiňáka bude probíhat výstava obrazů a knížek

Sraz amerických automobilů a motocyklů Rumcajsova V8

koupaliště a kemp Sobotka

pátek 12. 6. 2015 / 18:00

Příjezd automobilů

sobota 13. 6. 2015 / 13:00

Projížďka Českým rájem

Faunatrhy

neděle 14. 6. 2015 / 8:30 – 10:30

sokolovna Sobotka

Koncert ke Dni hudby na Humprechtě

pátek 19. 6. 2015 / 17:00

zámek Humprecht

Smíšený pěvecký sbor Bendl – Stojmír, ZŠ Sobotka a ZUŠ Sobotka Vás srdečně zvou na koncert, kde jako hosté vystoupí žáci z Gymnázia Gmine im. Piotra Wlostovica z družební polské Sobótky.

Dana Raunerová – kresby

pátek 26. 6. 2015

Městská knihovna F. Šrámka Sobotka

Srdečně Vás zveme na výstavu kreseb, která potrvá do konce srpna.

Čertovská pohádka

pátek 26. 6. 2015 / 17:00

zahrada Šrámkova domu

Přijďte oslavit vysvědčení a začátek prázdnin pohádkou.

vstupné: 40,- děti 30,-

Šrámkova Sobotka – festival českého jazyka, řeči a literatury

sobota 4. 7. - 11. 7. 2015

Srdečně Vás zveme na jedinečný festival, můžete navštívit přednášky, autorská čtení, noční promítání, divadelní představení a koncerty.

Helena Samohelová – plastiky

neděle 5. 7. 2015 / 13:00

Šolcův statek - Lapidárium

Srdečně Vás zveme na zahájení výstavy, která potrvá do 31. 10. 2015.

Adolf Born – grafika

čtvrtek 9. 7. 2015 / 13:30

Šolcův statek - Galerie Karla Samšiňáka

Dovolujeme si Vás pozvat na zahájení výstavy.

Vystoupí Přemysl Rut a Markéta Potužáková.

Výstava potrvá do 28. 8. 2015

Memoriál V. Havránka

sobota 18. 7. 2015 / 10:00

kolbiště pod Humprechtem

Srdečně Vás zveme na XIII. ročník jezdeckých závodů.

vstupné: 30,- děti 20,-

Pohádka plná not, aneb ptej se lína blízko mlýna

sobota 8. 8. 2015 / 14:30

zahrada Šrámkova domu

Přijďte si zpříjemnit čas dovolených a prázdnin s hudební pohádkou a divadélkem Kůzle.

vstupné: 40,- děti 30,-

Soboteký jarmark a festival řemesel

21. 8. a 22. 8. 2015

náměstí a městský park v Sobotce

Srdečně Vás zveme na velice oblíbený a každoročně vyhledávaný jarmark a festival řemesel. Letos se na Vás těší Jaroslav Uhlíř, Janek Ledecký, Abba Stars, Václav Koubek, Zrní, tradiční řemesla a pohádky.

Vstupné: pátek 70,- sobota 90,- oba dny 130,- ZTP – zdarma

Zpravodaj Šrámkovy Sobotky

vydává MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO SOBOTKA

nám. Míru 3, 507 43 Sobotka, tel. 493 571 618

e-mail: mks@sobotka.cz, www.sobotka.cz

Odpovědná redaktorka: Pavlína Havlová

Redakční rada: Karol Bílek, Jan Janatka,

Zbyněk Krámek, Marie Sekerová, Zuzana Šačirovičová

Grafická úprava: Adéla Hošková

Uveřejněné příspěvky nemusí vyjadřovat názory redakční rady zpravodaje, za věcnou správnost odpovídají autoři příspěvků.

Tisk: MS Polygrafie s. r. o.,

Horka 35, 294 01 Bakov nad Jizerou, tel.: 326 702 426

Podávání nov. zásilek povoleno ČP, s.p. - OZ V.Čechy

č.j. P/2 -1440 / 98 ze dne 3. 3. 1998

ISSN 12 12 -7906

MK ČR E 11 563

Uzávěrka dalšího čísla 31. 7. 2015